

LABRADOR HANDBOEK

**LEER ALLES OVER JOUW
LABRADOR IN ÉÉN
HANDIG BOEK.**

VOORWOORD

Beste Labrador vriend,

Hartelijk bedankt voor het downloaden van ons e-book. We geloven dat je er geen spijt van gaat krijgen. Want dit e-book zit boordevol informatie, tips en adviezen voor jouw Labrador.

Over Labrador Wereld

Labrador Wereld is de grootste website van Nederland die 100% gericht is op deze honden. Met meer dan 10.000 bezoekers per maand helpen wij (toekomstige) baasjes om zo veel mogelijk van hun hond te kunnen genieten.

Alle kennis op onze website hebben we nu gebundeld in deze handige gids. Zodat jij in één boek alles leert over deze geweldige honden.

Hopelijk helpt deze informatie je om jouw Labrador nog beter te leren kennen. Want wij geloven dat ieder baasje én zijn/haar viervoeter een zo hecht mogelijke band verdienen.

Heb je nog vragen naar aanleiding van dit boek? Neem dan gerust contact met ons op!

Met vriendelijke groet,

Labrador Wereld

COPYRIGHT EN DISCLAIMER

Wij gaan er vanuit dat jij geen verkeerde bedoelingen hebt bij het downloaden van ons e-book, maar we willen dit voor de zekerheid toch even benoemen:

Copyright

Niets uit deze uitgave mag zonder uitdrukkelijke toestemming van de uitgever gedeeld, gereproduceerd en/of gekopieerd worden. Dit geldt voor alle beschikbare mogelijkheden, zoals o.a. elektronisch, per mail of via kopie. Er zit veel tijd, moeite en budget in het bedenken, ontwerpen en vervaardigen van dit e-book. We rekenen daarom op je begrip.

Mocht je de wens hebben om iets te delen, reproduceren of kopiëren voor bijvoorbeeld een eigen publicatie of voordracht, neem dan even contact met ons op. Dat kan je doen via de contactpagina op onze website.

Disclaimer

Ondanks onze continue inspanningen om deze informatie zo optimaal mogelijk voor jou te schrijven, heeft het e-book een informerend karakter. Om deze reden kunnen en zullen wij dan ook geen enkele verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid aanvaarden over de uitwerkingen, resultaten of voortvloeijsels die uit dit boek voortkomen. Voor zaken die te maken hebben met het welzijn en de gezondheid van jouw hond dien je je altijd te richten tot experts en professionals zoals een dierenarts. Verder zijn schrijf- en spelfouten voorbehouden.

We wensen je ontzettend veel leesplezier!

INHOUDSOPGAVE

Dit boek bestaat uit meer dan 100 pagina's! We hebben de inhoud opgedeeld in tien hoofdstukken, zodat je makkelijker kan navigeren.

H1. Raskenmerken	P.	5 - 11
H2. Soorten & kruisingen	P.	12 - 20
H3. Karakter	P.	21 - 26
H4. Kopen & adopteren	P.	27 - 43
H5. Labrador puppy	P.	44 - 49
H6. Zindelijk maken	P.	50 - 55
H7. Opvoeden & trainen	P.	56 - 81
H8. Voeding	P.	82 - 88
H9. Gezondheid	P.	89 - 95
H10. Verzorging	P.	96 - 106

H1. RASKENMERKEN

Laten we beginnen met de basis. Voor velen is een Labrador gemakkelijk uit duizenden te herkennen. Dat komt omdat deze hond vrij specifieke raskenmerken heeft. In dit hoofdstuk gaan we dieper in op deze kenmerken zodat je een duidelijk beeld krijgt van deze hond.

1.1 Fysieke kenmerken

De Labrador is niet voor niets een heel populair ras, want de hond ziet er prachtig uit. Hij heeft een brede maar stevige lichaamsbouw met een rechte rug.

De staart is dik bij de aanzet maar loopt uit in een punt. Hij is dik behaard en hangt naar beneden. De staart van een Labrador wordt ook wel een otterstaart genoemd omdat hij wel dik behaard is, maar geen bevedering heeft. Dat betekent dat de staart geen lange haren heeft.

De kop van de Labrador is breed, net zoals zijn snuit. Zijn ogen zijn bruin en middelgroot. De oren zijn redelijk groot en hangen naar beneden, dicht tegen de kop aan. Ook de hals is erg stevig en krachtig en deze gaat over in een brede borstkas.

Een Labrador heeft een korte vacht die eerder hard dan zacht aanvoelt.

1.2 Gewicht en hoogte

De Labrador heeft specifieke richtlijnen voor de hoogte en het gewicht. Valt jouw Labrador binnen deze richtlijnen? Dan weet je dat hij of zij niet afwijkt van de norm.

De gemiddelde schofthoogte van een reu is tussen de 56 tot 57 centimeter. Een teefje is vaak iets kleiner; namelijk tussen de 54 en de 56 centimeter.

Een van de kenmerken die sterk bijdragen aan een gezond gewicht is het geslacht. Zo mag een teefje tussen de 27 en 33 kilogram wegen. Een reu mag tussen de 29 en 35 kilogram wegen.

Het kan natuurlijk altijd gebeuren dat het gewicht van jou Labrador hoger ligt. In sommige gevallen spreek je dan van overgewicht. Het is belangrijk om te weten wat je hieraan kan doen.

Je wil jouw hond zo spoedig mogelijk weer op een gezond gewicht krijgen. Omdat overgewicht schadelijk is voor zijn gezondheid en geluk. Verderop in dit boek vertellen we je alles over de gezondheid en voeding voor jouw Labrador.

1.3 Kleuren

Een Labrador heeft een mooie vacht die vaak voorkomt in een vast palet aan kleuren. Deze kleuren zijn voor veel mensen ook zo kenmerkend aan dit hondenras. De meest voorkomende kleuren van deze honden zijn:

- Zwart;
- Bruin;
- Blond.

1.4 Levensverwachting

Een Labrador heeft een behoorlijke levensverwachting. Je kan dus jarenlang plezier hebben van deze lieve viervoeter. De uiteindelijke leeftijd is wel sterk afhankelijk van een groot aantal factoren.

Dit hangt in de eerste instantie af van zaken zoals de grootte van de hond, de gezondheidstoestand en de leefomstandigheden.

Als deze factoren in orde zijn én het baasje de hond goed verzorgt kan het zomaar zijn jouw Labrador tussen de twaalf en veertien jaar oud kan worden. Dit is de gemiddelde leeftijd in normale omstandigheden. Logischerwijs heb je uitschieters naar beneden en naar boven, maar de meeste honden van dit ras zullen ergens binnen deze range uitkomen.

1.5 Persoonlijkheid

Eén van de redenen waarom de Labrador een populair ras is, is omdat het een ideale gezinshond is. Dat ligt deels aan het karakter. Het is namelijk een hele vriendelijke en opgewekte hond waar iedereen blij van wordt. Ze zijn niet bang voor vreemden en vinden het heerlijk om samen met mensen te zijn.

Gevoelig

De persoonlijkheid van de Labrador is erg gevoelig. Ze kunnen onstuimig en eigenwijs zijn, waardoor ze niet altijd even meegaand zijn. Wel zijn ze altijd graag in het gezelschap van hun baasje, dus zorg ervoor dat je Labrador niet te lang alleen thuis is. Verder is de Labrador altijd erg enthousiast en gehoorzaam.

Kinderen

Je kunt gerust een Labrador nemen wanneer je een gezin met jonge kinderen hebt, want dit hondenras kan heel goed met kleine of grotere kinderen overweg.

Wel is het natuurlijk altijd verstandig om een oogje in het zeil te houden wanneer je je kind met de hond laat spelen. Daarnaast kan een kind erg actief en speels zijn en hierdoor de hond opfokken waardoor hij ook heel druk wordt.

Trainen

De Labrador is redelijk gemakkelijk om te trainen. En wanneer ze goed zijn opgevoed zijn ze ook heel gehoorzaam.

Ze hebben veel beweging nodig, zeker wanneer ze nog jong zijn. Dan vinden ze het heerlijk om te spelen en om actief bezig te zijn. Als ze niet genoeg beweging hebben in de eerste jaren van hun leven kan dit uiteindelijk leiden tot gedragsproblemen bij de hond.

1.6 Samenvatting raskenmerken

Hieronder delen we de belangrijkste kenmerken van het ras nogmaals.

Gedrag	
Energieniveau	Hoog
Neiging tot kwijlen	Laag
Neiging tot snurken	Laag
Neiging tot blaffen	Gemiddeld
Neiging tot graven	Gemiddeld
Aandacht behoefte	Hoog
Gezondheid	
Ziekte gevoeligheid	Gemiddeld
Levensverwachting	12 tot 14 jaar
Uiterlijk	
Vachtlengte	Kort
Vachteigenschappen	Dichte vacht met stevige haren
Kleuren	Zwart, bruin en blond
Schofthoogte	54 tot 57 centimeter
Gewicht	27 tot 35 kilogram

NOTITIES

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There is no text or other markings on the paper.

H2. SOORTEN & KRUISINGEN

2.1 Soorten

Soorten

Er zijn verschillende soorten Labradors. Natuurlijk heb je sowieso al allemaal verschillende kleuren, namelijk blond (geel), zwart en bruin. De gele variant is het meest bekend en het meest populair. Maar deze hebben alleen maar een andere kleur vacht, terwijl je ook onderscheid kunt maken tussen twee verschillende soorten: namelijk de Engelse en de Amerikaanse soort.

De Amerikaanse soort

De Amerikaanse Labrador is iets groter dan de Engelse soort en wordt vooral gefokt om mee te jagen. Hij staat dan ook meer bekend als een jachthond en werkhond. In bepaalde delen van de wereld wordt deze soort ook nog steeds gebruikt voor de jacht. Hij heeft erg veel energie en vindt het heerlijk om actief bezig te zijn.

Over het algemeen is de Amerikaanse soort groter en dunner dan de Engelse soort. Zijn botstructuur is ook lichter en zijn vacht minder dicht. Hij heeft een neus die iets puntiger is en een smallere kop. Verder mist deze soort de otterstaart waar de Labrador zo bekend om staat.

Het zijn echte gezelschapsdieren en ze kunnen snel verlatingsangst krijgen.

De Engelse soort

De Engelse Labrador wordt ook wel gefokt voor de show en is daarom dus ook een echte showhond. Hierdoor is de Engelse soort net iets rustiger en past hij ook net iets beter in een gezin.

Over het algemeen is een Engelse Labrador een erg evenwichtige en sterke hond. Hij heeft een sterke en lange nek en kan goed en sierlijk springen.

Meestal zijn ze iets dikker en gespierder dan de Amerikaanse soort. De kop is daarnaast ook iets groter en hoekiger, de poten zijn wat korter en de vacht is iets dikker.

2.1.3 Een Labrador is een Labrador

Door alle verschillende soorten, kruisingen, geslachten en kleuren ontstaat er nogal eens verwarring over de soorten Labradors. Wij raden je aan om niet te veel te kijken naar deze standaarden, tenzij je daadwerkelijke hele specifieke eisen stelt aan de hond die je in huis haalt.

In onze ogen is een Labrador een Labrador. Het karakter verschilt erg weinig van hond tot hond binnen hetzelfde ras.

Hebben de kleuren van de Labrador nog invloed?

Er is wel eens discussie over de kleuren van de Labrador. Is een Labrador wel een echte Labrador als hij afwijkende kleuren heeft? Daarop kunnen we heel eenvoudig 'ja' antwoorden. De kleuren van de hond maken namelijk niets uit voor de ras bepaling.

Deze honden kunnen voorkomen in verschillende soorten kleuren, en soms dus ook in kleurcombinaties. De vacht heeft simpelweg geen enkele invloed op de ras bepaling. Je kan dus met een gerust hart kiezen voor een kleur vacht die jij het mooist vindt.

2.2 Kruisingen

Kruisingen

Je kunt dus kiezen voor een Labrador als huisdier, maar je kunt ook voor een kruising kiezen. Er worden dan twee verschillende rassen met elkaar gemixt. Dit wordt al heel erg lang gedaan en is dus helemaal niet gek. De puppy heeft dan kenmerken van allebei zijn ouders. Dat geldt voor zowel de fysieke als de innerlijke kenmerken.

Ook met de Labrador wordt er regelmatig gemixt en je krijgt dan erg leuke uitkomsten. Houd er wel rekening mee dat sommige kruisingen extra gevoelig zijn voor bepaalde ziektes. Let hier dus op voordat je een hond gaat kopen.

De Labradoodle

Een hele populaire kruising van de Labrador is de Labradoodle. Je mixt dan een Labrador met een poedel. Wat je dan krijgt is een ontzettend schattige hond met korte krullen. Hierdoor kun je vaak niet zo goed zien hoe het met zijn huid gesteld is, dus het is verstandig om regelmatig op controle te gaan bij de dierenarts.

Hoe de vacht er precies uit komt te zien verschilt erg per hond. Dit kun je dus van tevoren niet precies voorspellen.

De Labradoodle is perfect voor jou als je op zoek bent naar een hele liefhebbende hond. Het zijn bovengemiddeld gevoelige honden die perfect kunnen aanvoelen hoe het baasje zich voelt. De hond zal zijn of haar gedrag dan aanpassen naar jou gemoedstoestand.

De levensverwachting van de Labradoodle is ongeveer hetzelfde als die van de Labrador, namelijk twaalf jaar. Er zijn wel een aantal gezondheidsproblemen

waar de Labradoodle vaak last van heeft. Zo zijn ze gevoelig voor een heupdysplasie en voor auto-immuunziekten.

De Labrottie

Als je op zoek bent naar een hele actieve gezinshond is de Labrottie zeer geschikt voor jou. Dit is een mix tussen de Labrador en Rottweiler. De Rottweiler is van nature een hele actieve en beschermende hond omdat hij vroeger veel werd gebruikt als waakhond.

Zowel de Rottweiler als de Labrador is erg toegewijd aan het baasje. Hierdoor is de Labrottie niet alleen een mooie, maar ook een erg loyale toevoeging aan het gezin.

De Labrottie kan net zo groot worden als een echte Rottweiler, dus zo'n zeventig centimeter. Let er dus op dat je genoeg plek en ruimte hebt om deze hond op te voeden.

De Rottweiler is qua karakter heel anders dan de Labrador en het is daardoor moeilijk in te schatten hoe de Labrottie precies gaat zijn. Je weet namelijk niet van tevoren op welke van zijn ouders hij het meeste lijkt. Als je van allebei de ouders weet dat het lieve en goedaardige honden zijn, dan weet je dat dat met je Labrottie waarschijnlijk ook zo is.

De Goldador

Als je twee van de meest populaire hondenrassen met elkaar mixt, namelijk de Labrador en de Golden Retriever, krijg je de Goldador.

De rassen hebben veel overeenkomsten. Ze zijn erg intelligent en kunnen hierdoor snel leren. Daarnaast zijn ze beide heel vriendelijk en vinden ze het fijn om zoveel mogelijk tijd door te brengen met hun familie.

De Goldador is dankzij zijn intelligentie en vriendelijke karakter erg populair als blindengeleidehond. Zo is in Engeland bijna zestig procent van alle blindengeleidehonden een Goldador.

Qua uiterlijk lijken de Golden Retrievers en de Labradors erg op elkaar. De Goldador lijkt hier dan natuurlijk ook op. De Goldador heeft wel een iets kortere vacht, net zoals de Labrador. Dit verschilt overigens wel per hond.

Over het algemeen is de Goldador een gezonde hond. De Labrador heeft wel een aantal gezondheidsrisico's die de Goldador over kan nemen. Gemiddeld wordt een Goldador tussen de tien en twaalf jaar oud.

De Boulab

De Boulab is een mix tussen de Labrador en de Berner Sennen hond. De Berner Sennenhond is een hele grote, maar vriendelijke familiehond die erg gehecht is aan zijn gezin.

Het zijn over het algemeen hele kalme honden. Als volwassenen kunnen ze vrij afstandelijk zijn, maar wanneer je van jongs af aan al veel werkt aan hun socialisatie kan je dit voorkomen. Doe je dat niet? Dan kunnen ze namelijk best wel nerveus worden als ze bij vreemden in de buurt zijn. Ze krijgen dan de neiging om hun gezin te bewaken.

Houd er rekening mee dat de Boulab een vrij grote hond is. Hij kan namelijk net zo groot worden als de Berner Sennenhond, en die kan wel zeventig centimeter groot zijn.

De Berner Sennenhond wordt over het algemeen niet heel oud. Dat zie je vaker bij grote honden. De Boulab wordt helaas gemiddeld ook maar acht jaar oud.

De Borador

Wanneer je de Labrador mixt met een Border Collie krijg je een Borador.

Border Collies zijn ontzettend slim en als ze goed getraind zijn kunnen ze hun baasje goed helpen bij verschillende taken. Ze zijn heel erg trouw aan hun familie en willen deze dan ook graag dienen. Het is dan ook de ideale gezinshond, vooral voor een actief gezin.

Gemiddeld worden ze iets kleiner dan een Labrador, ze eindigen vaak zo rond de 50 centimeter schofthoogte.

De houding van de Border Collie is heel erg anders dan die van de Labrador waardoor het lastig is om te zeggen hoe je Borador pup precies zal zijn. Het ligt er maar net aan op wie van zijn ouders hij het meeste lijkt.

De Borador kan net als de Border Collie een lange vacht hebben die veel verzorging nodig heeft. De Borador wordt gemiddeld zo'n twaalf jaar oud.

De Beagador

De Beagador is een mix tussen de Labrador en de Beagle. Zowel de Beagle als de Labrador is toegewijd aan het gezin en vindt het fijn om zoveel mogelijk tijd met hen door te brengen.

Het zijn erg vriendelijke en lieve honden en de Beagador is dat dus ook. Hierdoor is het een hele geschikte gezinshond. Daarnaast zijn ze ook erg loyaal en vrolijk. Niet zomaar een hond, maar echt een vriend dus.

Allebei de rassen hebben de aanleg om stevig te worden en dat is bij de Beagador dus ook zo. Houd er dus rekening mee dat je Beagador niet teveel eet en dat je hem niet teveel snoepjes geeft. Want overgewicht is niet goed voor zijn

gezondheid. Gemiddeld wordt de Beagador 46 tot 61 centimeter groot en weegt hij tussen de 14 en de 24 kilo.

De Boxador

Als je een erg levendige en actieve hond wil is de Boxador wat voor jou. Dit is een mix tussen de Labrador en de Boxer.

Ze worden behoorlijk groot, namelijk ruim 45 centimeter, en wegen gemiddeld zo'n 35 kilo. Hij heeft een korte vacht en is voortdurend in de rui, wat kan zorgen voor flink wat haarverlies. Je zal de vacht dus regelmatig moeten verzorgen zodat je geen last krijgt van rondzwervende haren.

De Boxador is een hele vrolijke hond. Daarnaast zijn ze heel beschermend en loyaal tegenover hun baasje, maar ook erg vriendelijk naar andere mensen toe

Doordat de Boxador veel energie heeft is het handig als hij ook de ruimte krijgt om veel te bewegen. Verder vindt hij het ook fijn om een lange wandeling te maken met het baasje. Gemiddeld wordt een Boxador tussen de tien en twaalf jaar oud.

De Huskador

Wil je een grote, slimme hond? Dan kan je kiezen voor de mix tussen de Husky en de Labrador: de Huskador. Hij kan namelijk wel 38 kilo wegen en ruim 60 centimeter lang worden. Gemiddeld wordt 'ie zo'n 14 jaar oud.

De Husky is erg vriendelijk en slim, maar kan het wel heel vervelend vinden om lang alleen gelaten te worden. Hij staat natuurlijk bekend om zijn dikke en weelderige vacht. Dit heeft de Huskador niet, maar de vacht is wel een stuk langer dan die van de Labrador. Wel zal hij veel haren verliezen, net als de Husky.

NOTITIES

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There is no text or other markings on the paper.

H3. KARAKTER

Een Labrador staat bekend als een hondenras met een heel vriendelijk karakter. Deze viervoeter wordt niet voor niets vaak gekozen als hond voor het gezin.

Maar wat voor karakter heeft deze hond dan precies? Om daarover te vertellen is het altijd belangrijk om ook naar de geschiedenis van de hond te kijken. Want veel van de karaktertrekken die je vandaag de dag ziet, stammen uit de functie of rol die de hond vroeger had.

De geschiedenis

Dit ras heeft een erg rijke geschiedenis die begint in Canada, in de provincie Newfoundland en Labrador. De provincie bestaat uit twee eilanden genaamd Labrador en Newfoundland.

De hoofdstad van de provincie heet St. John. Dit was ook meteen de naam van de eerste plaatselijke honden. Toen er nog een andere hond kwam, werd deze Labrador genoemd. Dit was de voorloper van de Labrador die we vandaag de dag kennen.

In het begin van de 19e eeuw werden de honden naar Engeland gehaald en hier werden ze gekruist met de jachthonden. Meestal waren deze puppy's zwart, maar af en toe waren ze blond.

In Canada werd het ras vooral gebruikt om vissers te helpen om de uitgewoide netten binnen te halen. Vandaar dat Labradors nog steeds gek zijn op water. In Engeland werd hij vooral gebruikt om te assisteren tijdens de jacht. Ze moesten dan het geschoten wild ophalen en daarom wordt de Labrador ook wel eens de

Labrador Retriever genoemd. Retrieve betekent namelijk terugvinden of terugkrijgen.

De opkomst van het ras kwam pas echt op gang toen de Engelse koninklijke familie de Labrador ontdekte. Toen kwam er ook een splitsing in het ras: een deel werd gefokt voor de show en een deel werd gefokt voor het werk.

Halverwege de twintigste eeuw werd de Labrador pas populair in Nederland. Tegenwoordig is het de meest populaire hond in het land. Deels komt dat door zijn geweldige karakter. Omdat hij zo vriendelijk is, past hij bij zo'n beetje elk baasje.

De opvoeding

Het karakter van de hond wordt grotendeels wel bepaald door het ras en de geschiedenis, maar natuurlijk ook door de eigenaar.

Vooraf bij een Labrador is het belangrijk dat hij op jonge leeftijd al goed getraind wordt. Consequent en duidelijkheid is dan ook heel belangrijk voor deze hond. Anders kan hij in de war raken en dan weet hij niet meer wat hij moet doen. Hij kan zich dan op een grappige manier uit gaan sloven en zo kan hij verkeerde manieren aanleren.

Gelukkig is het, ondanks dat hij niet heel snel leert, een redelijk gemakkelijke hond om op te voeden. Een beloning wanneer hij het goed doet is heilig voor de hond.

Als de Labrador goed getraind is, is hij heel gehoorzaam. Hij toont veel initiatief, maar zal nooit een opdracht van zijn baasje negeren.

Het karakter

De Labrador Retriever is een hele vrolijke en vriendelijke hond. Ze vinden het fijn om bij mensen in de buurt te zijn. Het ras staat er om bekend dat ze gehoorzaam en gemakkelijk te trainen zijn. Daarom worden Labradors vaak gebruikt als blindengeleidehond. Ze zijn ook erg rustig, waardoor ze ideaal zijn om mensen te ondersteunen.

Allemansvriend

Het is echt een allemansvriend die met iedereen goed overweg kan. Ook mensen die hij nog niet kent, ziet hij als een vriend. Daarom is een Labrador niet per se heel geschikt als waakhond, want hij zal het eerder gezellig vinden wanneer er een onbekende op het terrein komt. Wel zal hij waarschijnlijk uit enthousiasme gaan blaffen, maar hij zal een eventuele inbreker ook kwispelend naar binnen brengen.

Andere dieren

Ook met andere dieren kan de Labrador goed overweg, ook wanneer het geen honden zijn. Samenleven met andere honden is geen probleem voor de Labrador. Zelfs met katten kan een Labrador het prima vinden.

Hij zal niet zo snel ruzie zoeken en zal eerder samen willen spelen. Vooral het eerste jaar zijn ze erg druk, maar als ze volwassen worden zijn ze wel een stuk rustiger.

Als pup

In hun jonge jaren zijn Labradors nog een stuk actiever en hebben ze veel beweging nodig. Let er ook op dat ze echt genoeg beweging krijgen, want anders kan dit leiden tot gedragsproblemen.

Zeker wanneer ze niet goed opgevoed zijn kunnen ze erg eigenwijs of onstuimig worden en zullen ze niet altijd meegaand zijn. Een pup is erg zelfverzekerd en houdt ervan om op onderzoek uit te gaan.

Gezinshond

De Labrador is een echt gezelschapsdier waardoor ze perfect zijn voor een gezin. Hij is erg gevoelig en vertoeft graag veel in de buurt van zijn baasje. Labradors vinden het dan ook niet fijn om veel en/of langere tijd alleen thuis gelaten te worden.

Ze kunnen goed met kinderen omgaan en worden hier zelfs om geprezen. Houd echter wel altijd een oogje in het zeil wanneer je hond in de buurt van kinderen is. Zeker wanneer de kinderen druk of jong zijn, kunnen ze de hond onbewust opfokken en is het verstandig om toezicht te houden.

Invloeden van vroeger

De Labrador is dankzij zijn Canadese achtergrond een echte waterrat. Hij is hier zelfs speciaal op gebouwd. Zo heeft hij zwemvliezen tussen zijn tenen, een dikke otterstaart die hem helpt om beter te zwemmen en een waterafstotende vacht.

Doordat hij vroeger gebruikt werd tijdens het jagen, is hij nog steeds heel goed in apporteren. Dat is aangeboren.

Tegenwoordig wordt er wel steeds meer gefokt op het uiterlijk en niet zozeer op zijn werkeigenschappen, waardoor het ook wel eens ooit voorkomt dat je een Labrador hebt die niet gek is op het water.

Over het algemeen geldt dat hoe witter de vacht is, hoe minder aanleg hij heeft om hard te werken. Dat komt omdat er vroeger voornamelijk zwarte Labradors waren. Pas later kwam de blonde variant.

NOTITIES

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

H4. KOPEN & ADOPTEREN

4.1 Aanschaf via Marktplaats

De Labrador is een zachtaardig gezelschapsdier. Een lief beestje dat dol is op spelen, aandacht en plezier. Om die reden zullen veel mensen ervoor kiezen om een Labrador aan te schaffen.

Maar bij de aanschaf van een hond is het belangrijk om te weten waar je op moet letten. En je moet goed kijken bij wie je er een koopt.

Helaas zijn er veel handelaren en broedfokkers die zieke Labradors verkopen. Daarom is het belangrijk om goed te onderzoeken met wie je precies zaken doet.

Aandachtspunten bij het kopen van een Labrador

Er zijn verschillende zaken om rekening mee te houden wanneer je voor het eerst een Labrador koopt. Je kunt ervoor kiezen om een volwassen Labrador te zoeken. Bijvoorbeeld omdat hij niet meer in het gezin past.

Deze honden vind je meestal niet op Facebook of Marktplaats, maar in het asiel. Daar kun je alle informatie krijgen die je nodig hebt.

Dat is wel anders als je bijvoorbeeld een Labrador pup gaat aanschaffen via Marktplaats. Het is vaak moeilijk om te controleren of degene met wie je zaken doet wel echt zuivere intenties heeft.

Om je te helpen hebben we een aantal zaken op een rij gezet, zodat je een weloverwogen keuze kan maken.

Een Labrador via Marktplaats of niet?

Je hebt besloten dat je een Labrador wilt aanschaffen. Veel mensen gebruiken daarvoor Marktplaats. Het aanbod van honden op Marktplaats is groot en divers. Om die reden is het vaak mogelijk om binnen zeer korte tijd een puppy op te halen.

Bij een erkende fokker is het vaak even wachten totdat je in het bezit bent van een Labrador. Dat komt doordat er soms wachtlijsten zijn. Daarom voelen steeds meer mensen zich aangetrokken om op Marktplaats een Labrador te kopen.

Helaas is Marktplaats ook het platform voor broedfokkers en andere mensen met minder goede intenties.

Het is daarom belangrijk dat je voldoende onderzoek doet om te weten dat je een gezonde hond van een goede fokker koopt. Dan weet je zeker dat je een hond koopt waar je nog jarenlang veel plezier van gaat hebben.

Helaas zijn er dus ook minder betrouwbare verkopers die zo veel mogelijk fokken om veel geld te verdienen.

In algemene zin is het kopen van een Labrador via marktplaats niet per definitie verkeerd. Het is aan jou als potentieel baasje om te achterhalen met wie je zaken doet. Gelukkig heeft Marktplaats de afgelopen jaren al wat maatregelen genomen.

Het plaatsen van advertenties waarin honden te koop worden aangeboden is nu alleen betaald mogelijk. Daardoor is het minder anoniem wie er achter de accounts zitten. Dat helpt jou alweer om een goede keuze te maken.

Andere advertenties van de adverteerder

Ga je een Labrador via Marktplaats kopen? Controleer dan eerst of de adverteerder nog andere nestjes heeft staan. Controleer ook de woonplaats en kijk of er in dezelfde woonplaats meerdere advertenties met dezelfde foto of telefoonnummer zijn geplaatst.

Kom je dit soort advertenties tegen, dan is het raadzaam deze aanbieder over te slaan. Het kan gaan om een broedfokker of om iemand die zieke pups uit een ander land naar Nederland haalt.

Meestal gaat het dan om een vervalst paspoort en weet je niet zeker of het dier zijn inenting en ontwormingen heeft gehad.

Foto's van pups en ouders controleren

Kijk ook heel goed naar de foto's op Marktplaats. Een goede advertentie heeft tenminste foto's van beide ouders bij de advertenties geplaatst. Is dat niet het geval?

Je kunt ook vragen naar informatie en foto's van de ouders. Meestal krijg je deze informatie niet als het hier gaat om een malafide handelaar. Het is belangrijk om te weten wie de ouders van de Labrador zijn, want hij zal waarschijnlijk dezelfde of sterk vergelijkbare eigenschappen hebben.

De reu en teef moeten dus gezond zijn. De kans is groot dat de puppy dan ook gezond is.

Standaard teksten

In de advertenties van handelaren zie je vaak een aantal standaard teksten. Bijvoorbeeld:

- De hond heeft een gezondheidsverklaring;
- De hond staat onder toezicht van de dierenarts;
- De hond heeft een geldig paspoort en is ontwormd en gevaccineerd; De hond mag direct weg;
- De hond is gewend aan kleine kinderen en andere dieren;
- Et cetera et cetera.

Handelaren doen meestal veel moeite om te schrijven wat de koper wil lezen. Een gezondheidsverklaring zegt tegenwoordig niet meer zoveel, omdat deze regelmatig vervalst worden.

Laat je dus niet verleiden door de advertentietekst. Vraag goed door bij de verkoper en ga niet puur af op het verhaal.

Vraag om extra informatie

Het is slim om de verkoper naar extra informatie te vragen. Vraag bijvoorbeeld naar het karakter van de hond en of ze gezondheidsproblemen hebben gehad. Soms wordt er dan over gelogen, maar meestal neemt een malafide handelaar geen moeite om een uitgebreid antwoord te geven.

Een goede fokker vertelt met liefde meer over de pups en de ouders. Het karakter en de gezondheid van de ouders zijn leidend voor de toekomst van een pasgeboren Labrador. Daarom raden we aan om hier intensief op door te vragen.

4.2 Overweeg een erkende fokker

Wil je er zeker van zijn dat jouw Labrador gezond en goed gefokt is? En wil je 100% zekerheid dat je zaken doet met een betrouwbare aanbieder? Dan raden we je sterk aan op zoek te gaan naar erkende fokkers.

De wachtlijsten zijn daar vaak langer. Maar geduld is een schone zaak. Je doet daarmee de aanbieder, jezelf en de hond een groot plezier. De zekerheid dat de hond een fijn, gezond leven tegemoet gaat is heel wat waard.

Daarnaast kan het prettig zijn voor je eigen portemonnee, omdat de hond minder kans heeft om ziek te worden. Ook herplaatsingen zijn aan te raden. Herplaatsingen van Labrador worden geregeld door gespecialiseerde verenigingen.

Zij hebben het beste voor met de hond en hoeven geen geld te verdienen. Je kan er dus zeker van zijn dat deze verenigingen handelen met de beste intenties.

4.3 Prijzen van een Labrador

De prijzen voor een Labrador variëren sterk. Het ligt er maar net aan bij wat voor partij je aanklopt om zo'n lieve hond aan te schaffen. Je kan rekening houden met een prijs tussen de €600,- en maximaal €1.400,-. Vraagt de fokker/huidige eigenaar meer dan dat bedrag? Dan betaal je echt te veel en adviseren we je om te zoeken naar een andere partij, die acceptabelere prijzen vraagt.

Aan de onderkant van die range gaat het dan vaak om honden die gefokt zijn door thuisfokkers. De bovenkant van die range zijn erkende, betrouwbare fokkers met een lange staat van dienst.

Het levert je dus wel wat op om bij die partijen zaken te doen. Vaak hebben ze een betrouwbare stamboom en kunnen ze alles vertellen over de ouders van de puppy.

Direct bij de aanschaf komen natuurlijk ook nog de kosten voor inenting en chipregistratie. Reken daarvoor op ongeveer €50,-.

En ben je niet van plan om puppy's te krijgen? Reken dan voor sterilisatie op €350,- en voor castratie op ongeveer €200,-.

De kosten voor een training

Het is aan te raden om jouw nieuwe hond mee te nemen op hondentraining. Tijdens deze training leert jouw hond zijn gedrag, instincten en gehoorzaamheid binnen de perken te houden.

Zo leert hij bijvoorbeeld om niet te springen naar bezoek of niet achter fietsers aan te rennen. Natuurlijk zijn er nog meer gedragingen die je jouw hond kunt aan- of afleren.

De investering voor een dergelijke training ligt zo rond de €150,-. Dit is een behoorlijk bedrag, maar je hebt hier ontzettend veel profijt van. Het gedrag van de hond komt gedurende zijn hele leven aan de oppervlakte. Een goed afgetrainde, gehoorzame hond kan je een hoop zorgen schelen.

Welke vergoedingen zijn beschikbaar?

Zoals je inmiddels doorhebt kunnen de kosten voor jouw nieuwe viervoeter flink oplopen. In de meeste gevallen betaal je alle kosten zelf. In medische gevallen kan het zijn dat de verzekeraar een deel van de kosten vergoed.

Vergoedingen bij een cursus of training

De kosten voor een cursus of training betaal je zelf. Het kan mogelijk zijn dat de verzekering, afhankelijk van de dekking, een deel betaalt. Ben je benieuwd welke kosten worden vergoed, neem dan altijd even contact op met jouw verzekering. Zo weet je meteen waar je aan toe bent.

4.4 Nestje bekijken

Ga pas bij een nestje kijken als je zeker weet dat je een goed gevoel hebt bij de fokker. De kans is anders heel groot dat je direct verkocht bent bij het zien van de schattige pups, en niet meer zo rationeel zal nadenken.

Vraag daarom aan de fokker naar het karakter van de pups en overleg goed over welk karakter het beste bij jou en je situatie past. Als de fokker je hier meer informatie over kan geven en je kan helpen bij de beslissing, dan is dat vaak een goed teken.

Het is dan een betrouwbare aanwijzing dat de fokker intensief is bezig geweest met het grootbrengen van de pups en weet wat voor karakter elke individuele pup heeft.

Besef alsjeblieft goed dat een hond een aanschaf is waar je tien tot vijftien jaar mee doet. Je moet dus echt zeker zijn dat de hond bij jou past. Verdiep je je niet genoeg in zijn karakter? Dan kan de match tegenvallen. In sommige gevallen leidt dat tot het weg moeten doen van de hond. Daar doe je jezelf, maar vooral de hond, geen plezier mee!

De moederhond ontmoeten

Heb je een lieve puppy gevonden? Dan wil je natuurlijk ook weten hoe de pup ongeveer zal opgroeien. Het is daarom goed om in ieder geval de moederhond te ontmoeten.

Zo weet je hoe de moeder is, hoe ze er uit ziet en wat het karakter van deze hond is. Soms is het ook mogelijk om de vaderhond te ontmoeten, maar deze kan ook het eigendom zijn van iemand anders.

Vraag in ieder geval naar de stamboom van de hond en waarom er met deze combinatie van reu en teef is besloten te fokken.

De keuze voor een pup

Als je dan een pup gaat kiezen uit een nestje, dan zijn er een aantal zaken waar je op kunt letten.

Een Labrador puppy kopen is niet een keuze die je overhaast moet maken. Zo is bijvoorbeeld de keuze voor een reu of een teef persoonlijk. En daarnaast kan dus het karakter enigszins verschillen.

Ook wordt een teefje gemiddeld om de 6 à 9 maanden loops. Dat is ook iets om rekening mee te houden in de keuze die je maakt.

Naast het geslacht van de pup kun je ook een voorkeur hebben voor de kleur. Labrador pups hebben doorgaans een lichtere kleur als ze net geboren zijn. De beste manier om erachter te komen wat voor kleur ze gaan krijgen is door naar de ouders of de oortjes van de pup te kijken.

De gezondheid van de pup

Als laatste is natuurlijk de gezondheid van een pup van groot belang. Er zijn meerdere zaken waar je op kunt letten om een gezonde pup te herkennen.

Zo kun je onder andere letten op: de levendigheid en nieuwsgierige houding, heldere ogen zonder traanvocht, soepele huid, roze tandvlees, geen signalen van diarree, een pup die niet te mager of te dik is, glanzende vacht, geen huidirritatie of andere kwaaltjes.

Vraag ook vooral de fokker naar de gezondheid van de pups, zodat je meer zekerheid hebt dat je een gezonde, fantastische hond in huis haalt.

4.5 Adopteer een hond

Wil je jouw toekomstige hond echt een groot plezier doen? Overweeg dan eens om een hond te adopteren. Daarmee geef je jouw Labrador de kans op een tweede leven.

Een veel gemaakte vergissing is dat er altijd iets mis is met honden die ter adoptie worden aangeboden. Maar dat is absoluut niet waar. Regelmatig ligt de oorzaak niet bij het hondje, maar bij de baasjes. Denk daarbij aan gezinnen die emigreren, overlijden of simpelweg niet meer de middelen hebben om voor het beestje te zorgen.

Overweeg dus zeker een adoptie, in plaats van Marktplaats of een fokker. De voordelen daarvan zijn ook nog eens groot. Zo zijn volwassen honden al zindelijk, beter afgericht en vaak goed getraind. Dat scheelt jou een hoop tijd, geld en moeite.

Hoe adopteer je een Labrador?

Je kan deze honden op meerdere manieren adopteren. Je kan altijd een bezoekje brengen aan het lokale asiel, maar makkelijker is het om op websites als www.verhuisdieren.nl of www.ikzoekbaas.nl te kijken. Daar vind je een compleet overzicht van Labradors die op dit moment ter adoptie zijn aangeboden.

Om je goed beslagen ten ijs te laten komen delen we nog vijf belangrijke tips als je een adoptie overweegt.

Tip 1: Plan altijd een ontmoeting

Ga bij het adopteren van honden nooit alleen af op een omschrijving van een hond, tenzij je echt een sprong in het diepe wil wagen. Omschrijvingen kunnen niet helemaal juist zijn, of dat nu bewust of onbewust is gedaan.

Zorg er daarom voor dat je de hond kunt ontmoeten voordat je over gaat tot adoptie! Bij de ontmoeting kun je meteen zien of er een klik is en of je er een goed gevoel bij hebt.

Tip 2: Kijk goed naar het adoptiecontract

Veel stichtingen laten je een adoptiecontract tekenen voordat je de hond mee krijgt. De stichting wil dat de adoptant zich aan de regels in het contract houdt. Dat is in principe logisch, maar het is belangrijk om scherp naar het contract te kijken.

Ga voor jezelf na of je het eens bent met de inhoud en de voorwaarden. Teken nooit een contract waar je je niet goed bij voelt.

Maar wees gerust: de meeste stichtingen en adoptanten komen er samen uit, zodat de hond een mooi tweede leven tegemoet gaat.

Tip 3: Zoek naar ervaringen van anderen

Kijk voordat je met een stichting in zee gaat of je ervaringen kunt vinden van mensen die er al eerder een hond vandaan hebben gehaald.

Hoe was de begeleiding? Klopte de beschrijving bij hun hond? Werkt de stichting met gastgezinnen of krijg je de hond meteen zelf in huis? Is er een proefperiode en zo ja, hoe lang? Hoe is het hele proces bevallen? Zouden zij de stichting aanraden? Probeer zoveel mogelijk informatie te krijgen die niet van de stichting zelf komt.

Tip 4: Wees eerlijk tegen de stichting en tegen jezelf

Elk asiel zal zijn best doen om de beste eigenaar voor de hond te vinden. Honden uit een asiel in Nederland of honden uit het buitenland hebben soms al een geschiedenis waardoor ze niet overal te plaatsen zijn. Met de juiste informatie over je persoonlijke leefsituatie is het voor de medewerkers makkelijker de juiste hond te selecteren. Alles kan meetellen, of je een tuin hebt, tegenover een basisschool woont, hoe groot je woont, en waar.

Ook of je een ervaren hondenbezitter bent die een pittige hond kan en wil hebben, of misschien ben je niet zo ervaren en past een wat rustiger en gemoedelijkere hond beter bij je. Als er al huisdieren aanwezig zijn is het belangrijk dat de hond daarmee overweg kan, en als je al een hond hebt moet het klikken tussen de beide honden en de nieuwe baas(jes).

Wees ook eerlijk tegenover jezelf. Heb je echt de tijd, energie en liefde om aan het hondje te geven? Ook op de lange termijn? Zo niet, dan is een adoptiehondje wellicht geen goed idee.

Tip 5: Wees geduldig

Het kan soms wat langer duren voordat de hond die je wilt adopteren ook daadwerkelijk met jou mee naar huis kan. De betreffende instanties moeten met allerlei regels en factoren rekening houden wanneer de hond nog in het buitenland verblijft.

Je zult in de meeste gevallen hier goed van op de hoogte gehouden worden, maar houd zelf wel rekening met vertraging doordat de gehele organisatie veel voorbereiding, verantwoordelijkheid en tijd met zich meebrengt.

4.6 Huis voorbereiden op komst Labrador

Neem je voor het eerst een Labrador in huis? Dan is het slim om je woning alvast klaar te maken voor de komst van deze bijzondere hond. Want er moet wel genoeg te doen zijn in huis en buiten de deur.

Anders kan het voorkomen dat de hond zijn energie niet kwijt kan en zal hij beginnen met het slopen van zaken in en rondom de woning.

Maak de woning op voorhand dus alvast Labrador-proof. Op die manier heeft de hond het naar zijn zin en blijven persoonlijke bezittingen heel.

Het huis voorbereiden

Ten eerste raden we aan om de woning zelf aan te pakken. Het is zaak dat alle mogelijke problemen uit het huis worden verwijderd. Dit omdat het de hond in gevaar kan brengen.

Een huis Labrador-proof maken doe je dus niet alleen voor jezelf en je persoonlijke bezittingen, maar ook voor de veiligheid van de hond.

Zo is een handige tip om elke kamer door de ogen van de Labrador te zien. Dit lijkt raar, maar is een goede manier om zicht te krijgen op hoe deze hond door het huis loopt. De enige effectieve manier om dit te doen, is door rond te kruipen door de woning. Probeer dus alle aandachtspunten in kaart te brengen.

We raden aan om persoonlijke spullen op te bergen. Vooral jonge Labrador houden van kauwen op allerlei spullen. Denk aan schoenen, sokken, ondergoed of speelgoed van de kinderen.

Een jonge Labrador die zich verveelt, kan eventueel spullen kapot maken. Om deze reden leg je je spullen het best buiten bereik van de hond.

Blokkeer eveneens de trap. Het is niet goed voor een Labrador om trap te lopen. Bovendien is er een kans aanwezig dat het dier van de trap valt. Daarbij kan hij botten breken.

We raden ook aan om zaken als prullenbakken af te sluiten. De Labrador is nieuwsgierig en spelenderwijs verkent het dier de wereld. Daardoor kan deze hond op een onbewaakt moment het huis 'trashen'. En geloof ons: dat is een vervelende gebeurtenis.

Met trashen bedoelen we het uit de prullenbak halen van afval. Deze rotzooi verspreiden deze honden vervolgens over een groot gedeelte van je huis. Zorg er dus voor dat hij hier niet bij kan. De beste manier om dit te doen is door simpelweg de prullenbak vaker te legen en de toegang ertoe goed te blokkeren.

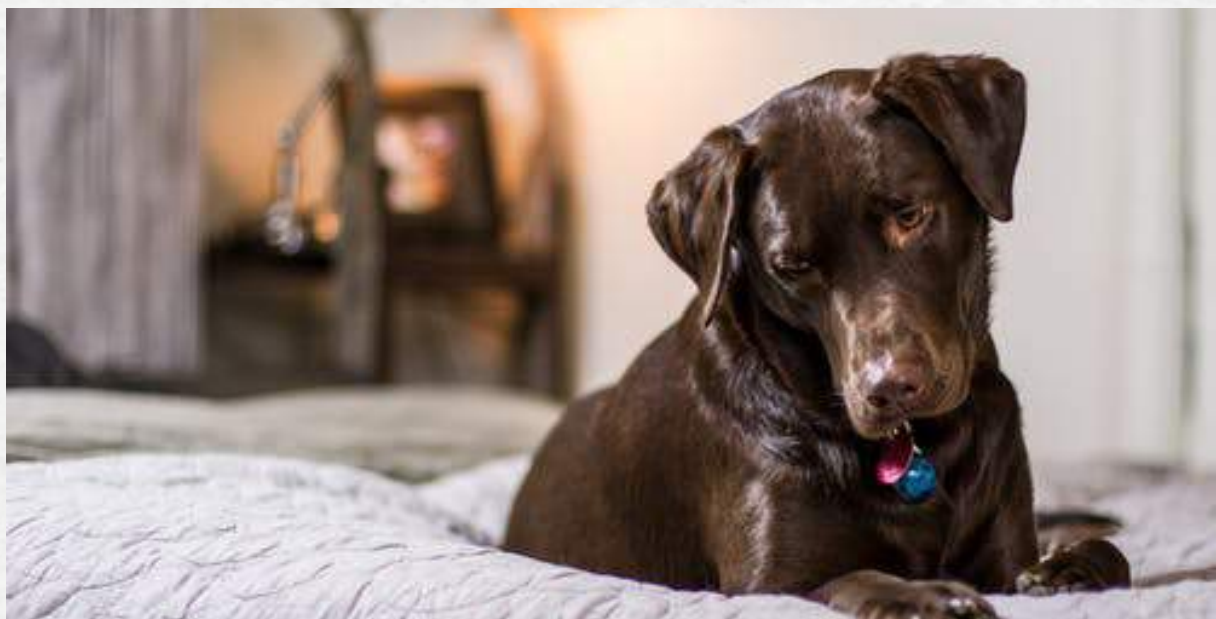
Zorg er ten slotte ook voor dat de deuren beschermd zijn. Op die manier kan de hond niet in ruimtes waar hij niet hoort te komen. Denk bijvoorbeeld aan het opberghok met allemaal gevaarlijke reinigingsmiddelen.

De tuin voorbereiden

Daarnaast heeft een Labrador ook interesse in het leven buiten de vier muren van je huis. Hij heeft tijd en ruimte nodig om lekker te kunnen ravotten. Dus zorg ervoor dat de tuin klaar is voor de komst van een Labrador.

Dit hondenras is een echte jachthond en daarmee een meester in ontsnappen. Ze zullen allerlei manieren vinden om te ontsnappen. Het is dus echt zaak dat je goed onderzoek doet naar op welke manieren een hond zou kunnen ontsnappen.

Zorg ervoor dat je ook in de tuin alle gevaarlijke zaken en spullen verwijderd. Dit kan bijvoorbeeld gaan om kinderspeelgoed, opblaasbare zwembad, et cetera. Ruim je tuin zoveel mogelijk op om je nieuwe hond een veilige leefomgeving te bieden.

NOTITIES

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

H5. LABRADOR PUPPY

5.1 Labrador in de puppyfase

Heb je een Labrador pup in huis? Dan zal je al snel merken dat je hond groeit als kool. Dat is normaal. Een Labrador kan namelijk vrij snel groeien, mede doordat hij een behoorlijke eetlust heeft. Het is dan ook belangrijk om de pup veel beweging te geven omdat hij anders risico loopt op overgewicht.

Een hond als een Labrador doet er gemiddeld een jaar over om volwassen te worden. Daarna groeit hij meestal niet meer. Maar de meeste groei zit niet in de eerste paar maanden, maar in de zogenaamde puppy puberteit.

Spiermassa

De hond neemt gedurende de eerste maanden snel in spiermassa toe. Dit gewicht wordt dan echter nog door een week skelet gedragen.

Om blijvende schade te voorkomen is het van belang uw hond in deze periode te ontzien en in het bijzonder traplopen, naast de fiets lopen en lange wandelingen te vermijden.

Gebalanceerde voeding

Voor het uitgroeien van de pup tot een gezonde volwassen hond is uitgebalanceerde voeding van essentieel belang. Naast de kwaliteit en samenstelling van het voedsel, is de hoeveelheid (en daarmee de energietoevoer) belangrijk voor een evenwichtige groei.

Geef je een pup meer dan hij nodig heeft? Dan verloopt de groei niet meer evenredig. En het lastige is: bij puppy's is dit relatief moeilijk in te schatten, omdat ze nog niet zo snel aankomen. Laat je door de fokker of een dierenwinkel goed informeren over de juiste porties van de voeding die je geeft

Labrador in de groei

Vooraf in de laatste maanden van de puppyfase is te merken dat een Labrador snel groter zal worden. Wanneer een puppy precies volwassen is verschilt per ras en zelfs per individuele hond. Voor de meeste honden is er echter wel een vuistregel die je kan aanhouden.

Na de geboorte maakt de hond meerdere ontwikkelingsfasen door:

Neonatale fase: tot de tweede week

In de eerste twee weken na de geboorte zijn de ogen en de gehoorgangen nog gesloten, de reukzin is echter al goed ontwikkeld. De reukzin en de zoektocht naar warmte brengen de pup op weg naar de met melk gevulde spenen.

De lichaamstemperatuur kan noch niet zelfstandig gereguleerd worden. De kleine hond slaapt of drinkt bijna de gehele dag.

Overgangsfase: derde week

De ogen en de gehoorgangen openen zich en de pup kan nu zien en horen. Hij wordt beweeglijker en begint zijn omgeving, zijn broertjes en zusjes waar te nemen. De eerste tandjes komen door.

Indruksfase: vierde tot zevende week

De pup leert zijn omgeving steeds beter kennen. Hij onderneemt verkenningstochten en wordt ook zienderogen nieuwsgieriger. Ook beginnen verschillen in temperament en karakter nu zichtbaar te worden.

In deze fase is het belangrijk dat uw pup niet geïsoleerd is. Het contact met zijn zusjes en broertjes, maar ook met mensen is belangrijk.

Socialisatiefase: achtste tot twaalfde week

Dit is een zeer belangrijke fase in het leven van uw hond. Gedurende deze tijd kan het gedrag van uw hond blijvend beïnvloed worden. Het is goed dat hij veel nieuwe indrukken opdoet zolang hij daarbij niet overmatig geprikkeld wordt.

Het doel is dat de hond in nieuwe situaties soeverein en zelfbewust leert te reageren. Het doel is een hond, die ook in nieuwe situaties zelfbewust en vol zelfvertrouwen kan optreden. Een belangrijke basis voor de harmonieuze samenleving van mens en dier!

Rangorde- en roedelordefase: drie tot zes maanden

De hond zoekt zijn plaats in de omgang met zijn sociale partners. In deze fase is het belangrijk dat de pup de sociale grenzen leert kennen. Hij moet daartoe duidelijke en voor hem begrijpelijke regels opgelegd krijgen.

Puberteitsfase: zevende tot twaalfde maand

In de regel tilt de reu voor het eerst zijn pootje op en is het teefje voor de eerste keer loops.

Dit gaat dikwijls met een zekere koppigheid samen, waarbij de hond veel van het geleerde schijnbaar vergeet en probeert de grenzen te verleggen. Het is belangrijk om met liefdevol verder met de hond te werken.

Laatste Rijpingsfase: van de twaalfde tot de dertigste maand

In de laatste fase groeien de jonge dieren uiteindelijk uit tot volwassenen. Het is belangrijk om voortdurend met de hond te blijven oefenen. Een hond heeft het nodig - zowel geestelijk als lichamelijk - geprikkeld te worden en is nooit te oud om te leren. De gemeenschappelijke activiteit bevordert de band en het vertrouwen tussen hond en eigenaar!

NOTITIES

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

H6. ZINDELIJK MAKEN

Als je een puppy aanschaft wil je natuurlijk dat deze zo snel mogelijk zindelijk is. Daarom beginnen de meeste baasjes vanaf dag één al met zindelijkheidstraining. Toch is het zindelijk maken van een Labrador puppy een echte uitdaging. Het zal niet meteen in één keer goed gaan.

Er zijn wel een aantal tips die je kunt gebruiken om ervoor te zorgen dat de hond zo vaak mogelijk zijn behoefte buiten de deur doet. In dit hoofdstukken leggen we je dat precies uit.

Succesfactoren zindelijk maken Labrador

De belangrijkste zaak om een Labrador zindelijk te maken is geduld en consistentie. Dat betekent dat het geen zin heeft om boos te worden als de hond een keer zijn of haar behoefte in huis doet. Zeker bij puppy's horen ongelukjes erbij.

De zindelijkheidstraining kan bij een hond als een Labrador lang duren. Maar door gewoon door te blijven zetten zal je binnen afzienbare tijd resultaten boeken.

Dit zijn de belangrijkste succesfactoren bij het zindelijk maken van je hond.

1: Maak geen gebruik van Puppy Pad's

Veel nieuwe baasjes maken dezelfde fout: ze denken dat het in huis halen van een Puppy Pad (hondentoilet) een goed idee is. Maar dit is juist een slecht idee. Haal zo'n product niet in huis.

Heb je er al een? Zet hem dan maar op zolder of op Marktplaats, want we raden het gebruik van een dergelijk product af.

Dat heeft er alles mee te maken dat je een Labrador een verkeerde gewoonte leert. Het lijkt erop dat het prima is om in huis te poepen of te plassen. Dat terwijl je dit juist niet wilt.

De meeste baasjes kopen zo'n hondentoilet om te voorkomen dat een hond de vloer vies maakt. Als je vloerbedekking of tapijt hebt is het zaak om een Labrador puppy zo snel mogelijk zindelijk te maken.

2: Heb geduld

Het zindelijk maken van een puppy komt met geduld. In het begin is het lastig voor een puppy om te weten wat er van hem verwacht wordt. Boos worden en straf opleggen werkt bij Labradors niet.

Ga liever met hem uit wandelen. Een Labrador is sowieso graag buiten en puppy's hebben een kleine blaas. Ga dus regelmatig met je pup naar buiten!

3: Zeg 'nee'

De kans is groot dat een pup in het begin toch plast of poept op de vloer. Daar kun je van balen, maar boos worden heeft geen zin. Leer hem liever het woord 'nee'.

Door luid en duidelijk dit woord te zeggen snapt de hond dat dit gedrag niet door de beugel kan. Het is wel belangrijk daarbij duidelijk te spreken.

4: Blijf consequent en wees duidelijk

Wees duidelijk en consequent. Vertoon dus altijd hetzelfde gedrag. Een keer boos doen en dan weer heel blij worden is niet de bedoeling. Het is belangrijk om geen verwarring te zaaien. Dus als de puppy een foutje heeft gemaakt doe je continu hetzelfde.

Maak de plaats van het ongelukje schoon en negeer je Labrador volledig. Hij zal het niet leuk vinden om genegeerd te worden. Op die manier leert hij dat het niet de bedoeling is om zijn behoefte in huis te doen.

Daarom raden we je aan consequent te zijn en te blijven. Alleen als je dit lang en structureel genoeg volhoudt zal de Labrador dit leren.

5: Prijs je Labrador de hemel in bij goed gedrag

De meeste ongelukjes van een Labrador puppy zijn niet met opzet. Ze weten gewoon nog niet zo goed dat ze het op moeten houden. Je kan daarom beter positief gedrag stimuleren dan negatief gedrag bestraffen.

Als jouw Labrador eens buiten de deur een plasje doet prijs je hem de hemel in. Geef hem een koekje of een snoepje en geef hem zoveel mogelijk aandacht. Dit soort honden doet er alles aan om de baas tevreden te houden. Hij zal dit nieuwe gedrag daarom aanleren.

6: Laat je hond regelmatig uit

Laat je jonge Labrador zeker in de puppyfase regelmatig uit. Minimaal eens per twee uur. Moet hij naar buiten, pak dan direct de riem en ga naar buiten. Beloon je puppy zodra hij zijn behoefte buiten doet.

Door regelmatig naar buiten te gaan leert de pup bovendien ook om wat socialer te worden. Het is niet nodig om altijd koekjes te geven. Een knuffel werkt ook goed.

NOTITIES

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There is no text or other markings on the paper.

H7. OPVOEDEN & TRAINEN

7.1 Labrador puppy opvoeden

Een Labrador is een trouwe en actieve hond. Wie een Labrador in huis haalt, weet zeker dat hij er veel liefde en plezier voor terug zal krijgen. Toch vrezen veel nieuwe baasjes de opvoeding van de Labrador, want hoe pak je dat nou precies aan?

Het opvoeden van een Labrador kan ook een lastige taak zijn. Alleen als je genoeg tijd, aandacht en liefde in je hond steekt zal de opvoeding slagen. En dat raden we je sterk aan, want daar heb je de komende jaren veel plezier van.

Labrador pup opvoeden

Het is zover: de pup mag worden opgehaald. Na weken hulp van moeders is het dan eindelijk tijd om op eigen benen te staan en bij een nieuw gezin te gaan wonen. Dat prikkelt logischerwijs ook de nieuwsgierigheid van de hond.

Hij zal waarschijnlijk alle hoekjes in zijn nieuwe omgeving gaan verkennen. Houd dit niet tegen en laat de Labrador pup gerust het hele huis door lopen. Op die manier raakt hij gewend aan zijn nieuwe omgeving.

Er zal een moment komen dat hij op één plek blijft staan en daar zal plassen. Dat doet hij om aan te geven dat dit zijn territorium is. Uiteraard is dit ongewenst gedrag en is het dus raadzaam om hem naar buiten te brengen zodat hij daar kan plassen.

Het is niet nodig om een uitgebreide beloning te geven als de Labrador buiten plast. De hond knuffelen is voldoende. Wees daarbij vrolijk, zodat hij goed merkt

dat de baas tevreden is. Geef hem eventueel wat lekkers. Zo leert hij dat het goed is om buiten te plassen.

Een Labrador puppy kent niet direct de regels

Houd er rekening mee dat het om jonge hond gaat en dat hij nog niet meteen alle regels in huis zal kennen. Een ongelukje kan dus gebeuren. Wees niet te streng. Afstraffen werkt bij een Labrador nooit, maar belonen wel.

Laat de hond uit op het moment dat het aannemelijk is dat hij zijn behoefte moet doen. Bijvoorbeeld na het spelen, na het eten of na het slapen.

Zindelijkheidstraining kost tijd en moeite, maar over het algemeen pakt een Labrador pup dit vrij snel op.

De eerste nachten

Zorg voor het ophalen van de Labrador pup dat je alvast een halsbandje en een riem hebt. Zo kun je hem direct leren wennen aan het lopen aan een lijn.

Een mand is ook erg belangrijk. Dit wordt zijn plek om bij te komen, te groeien en uit te rusten. Als hij slaapt, is het belangrijk hem met rust te laten. Laat kinderen de slaap van de pup niet verstoren.

Voor hem is de hele wereld nieuw en daarom moet hij echt even bijkomen. Zodra hij moe is moet hij echt rusten. Pak hem dan zachtjes op en leg hem in zijn mand. Even aaien is voldoende. Zo leert de Labrador puppy dat het goed is om alleen te zijn.

Gebruik eventueel een bench

Eventueel is het mogelijk om een bench aan te schaffen. Zo heeft de pup een eigen plek waar hij zich veilig kan voelen.

Leg een bekend geurtje op een deken. Zo voelt de pup zich 's nachts minder alleen.

Het is vrij normaal dat de pup 's nachts zal gaan piepen. Hij mist dan zijn broertjes en zusjes. Besteed niet te veel aandacht aan dit gedrag en laat hem piepen. Het zal naar verloop van tijd al snel veel beter gaan.

Wanneer je toch veel aandacht geeft aan een piepende puppy leert hij dat dit een manier is om aandacht te krijgen. Doe dit daarom niet.

Haal speelgoed in huis

Een Labrador is een zeer actieve hond. Als puppy zit hij daarom vol met energie. Speelgoed is belangrijk voor een puppy. Op die manier kan hij lekker ravotten en zijn energie de vrije loop laten.

Zorg voor uitdagend speelgoed dat niet snel kapot gaat. De Labrador kan goed slopen, dus is het belangrijk te kiezen voor speelgoed dat lang meegaat. Dat is wel zo prettig voor je eigen portemonnee.

Een rubberen speeltje is een goed idee. Er zijn ook speciale speeltjes met snoepjes erin. Daarmee is het mogelijk om onbewust de kauwgewoontes van de Labrador pup te stimuleren. Op die manier wordt de ontwikkeling van de kaak bevorderd.

Tips opvoeding Labrador

Verder hebben we een aantal tips op een rijtje gezet voor het opvoeden van een Labrador. Een Labrador pup zal de wereld op zijn eigen manier willen ontdekken. Met de onderstaande tips kan je dat proces gemakkelijk in goede banen leiden.

De Labrador is een erg nieuwsgierige hond, en zeker in de puppyfase zal dit duidelijk te merken zijn. Een Labrador trekt al snel zijn eigen plan. Om die reden heeft het afstraffen van slecht gedrag geen zin. Hij zal zich hier weinig van aantrekken en alleen maar concluderen dat slecht gedrag tot (negatieve) aandacht leidt.

Tip 1: Belonen werkt beter dan straffen

Belonen werkt beter dan straffen en dat geldt voor alle facetten van het opvoeden van deze hond. Neem bijvoorbeeld blafgedrag: als de hond blaft heeft het geen zin om hem daarvoor te straffen. Het is beter om te wachten totdat de Labrador pup weer rustig is. Geef hem daarna een beloning.

Ook bij ongelukjes heeft straffen geen zin. Beloon hem liever als hij buiten zijn behoefte doet.

Neem dit als basisregel mee door de gehele opvoeding en je zal merken dat het opvoeden veel makkelijker, leuker en effectiever wordt.

Tip 2: Labrador puppy's en kleine kinderen

Puppy's zijn vaak een trigger voor kleine kinderen. En dat is natuurlijk ook wel begrijpelijk. Een pup is klein, schattig en lief. Maar helaas gaat niet elk kind altijd even voorzichtig met een jonge hond om.

Leer ze daarom voorzichtig de hond op te pakken. Als hij op zijn plek ligt of wil gaan slapen is het belangrijk dat de kinderen de hond met rust laten. Zo leert de hond dat hij aandacht kan opzoeken, maar ook zijn rust kan pakken op momenten dat dat nodig is. Daarnaast is het belangrijk om de hond niet te overprikkelen, zeker in de puppyfase. Een overprikkelde hond zal eerder afwijkende groei en gedrag vertonen.

Tip 3: Labradors eten veel

Een Labrador heeft als gewoonte om veel te eten. Het is een echte zoetekauw. Ze houden enorm van veel en lekker eten. En dat moet ook, want de hond moet natuurlijk wel groeien.

Maar overgewicht wil je ten alle tijden voorkomen. Gebruik daarom een vast patroon per dag, zodat de pup leert dat hij niet te veel voeding in één keer op mag eten. Zo voorkom je overgewicht en leer je de hond dat structuur en discipline bij het leven hoort. Zo blijft het een gezonde hond met een gezonde relatie ten opzichte van eten.

Tip 4: Zorg voor de juiste voeding

De juiste voeding is uiteraard erg belangrijk. Een Labrador puppy heeft soms speciale voeding nodig. Vraag dit eventueel na bij de dierenarts of dierenspecialzaak. Want alleen met goede voeding kan hij een gebalanceerde en gezonde groei doormaken.

Het is ook mogelijk dat de fokker een zak geschikte voeding mee geeft. Vraag in ieder geval advies van een specialist. En het belangrijkste: experimenteer niet te veel in de opvoed-fase. De hond moet leren wat goed eten is. Te veel experimenteren met zijn voedsel zal alleen maar tot verwarring leiden.

Tip 5: Laat de Labrador voldoende uit

Laat de Labrador pup voldoende uit, zodat hij leert waar hij zijn behoefte moet doen. Bij het uitlaten kun je de tijd nemen om te spelen met de pup. Zo leert de hond dat er buiten meer kan en mag dan binnen. Het zal onder andere helpen in het proces om niet meer binnen te plassen of poepen.

Daarnaast is het goed voor zijn energieniveaus. Labradors hebben voldoende beweging nodig en als baasje moet je hem daarin faciliteren.

7.2 Ongewenst gedrag afleren

Naast het stimuleren van goed gedrag zal de hond ongetwijfeld ook ongewenst gedrag vertonen.

Neem hem dat niet kwalijk, want hij ontdekt gewoon de wereld. Het is jouw taak als baasje om dit ongewenste gedrag af te leren.

We behandelen daarom de meest voorkomende vormen van ongewenst gedrag en wat jij er tegen kan doen.

7.2.1 Leren om niet meer te bedelen

Labradors zijn lekkerbekken. De kans is groot dat je maar iets lekkers hoeft te pakken, waarop jouw Labrador onmiddellijk naast je zit om te bedelen.

Soms gaat het bedelen zo ver dat je als baasje niet eens rustig kunt eten zonder dat de hond meteen het eten van je bord kijkt.

De meest voorkomende reden dat een Labrador bedelt is door een gebrek aan regels en discipline. Het is belangrijk dat de hond weet wat er wordt verwacht als jij aan het eten bent.

Maar het bedelgedrag kan ook voorkomen omdat hij echt honger heeft. Het is mogelijk dat hij aan het eten dat hij krijgt echt niet genoeg heeft. De voedingswaarde ontbreekt dan. Heb je het idee dat dit zo is? Probeer de hond dan meer of beter te voeden. Houd de weken daarna in de gaten of het bedelen afneemt. Zo ja? Dan was het een voedingsprobleem en heb je de oplossing gevonden.

Maar in veruit de meeste gevallen is de oorzaak van het bedelgedrag een gebrek aan regels en grenzen. Het is dus belangrijk om de Labrador discipline bij te brengen.

Daarmee bedoelen we geen boos gedrag, want dat werkt niet. Je moet de hond leren wat de verwachtingen zijn wanneer je gaat eten. Dit maak je hem duidelijk op een rustige, consequente manier.

Een goede tip om ervoor te zorgen dat een Labrador niet meer bedelt is door hem naar zijn mand te sturen als je eet. Bij het koken van een gerecht in de keuken is een hond daar dus niet welkom.

En als je aan het eten bent laat je hem op afstand liggen. Zo weet hij dat er van hem verwacht wordt dat hij je de ruimte geeft om normaal te eten, zonder gebedel. Als je dit doorvoert zal je direct grote verbeteringen merken in het afleren van dit ongewenste gedrag.

Wees consequent

Bij het opvoeden van een Labrador draait het allemaal om consequentie.

Wanneer je de Labrador dit gedrag eerst probeert af te leren en hem een paar dagen later toch iets lekkers van je bord geeft, is de kans groot dat hij weer zal gaan bedelen.

Het is belangrijk om hem te leren dat hij echt niets lekkers krijgt als hij dit gedrag vertoont. Bij een Labrador is een kwestie van associaties leggen. Geef je eenmalig wat lekkers nadat hij aan het bedelen is geweest, dan legt hij meteen de associatie dat bedelen leidt tot lekker eten krijgen.

7.2.2 Leren om niet meer te bijten

Veel mensen die een Labrador hebben herkennen dat hun hond wel eens bijt. De meeste pups zullen dit doen. Dit is geen agressief gedrag. Al bijtend ontdekt de Labrador de wereld.

Het is een belangrijke vorm om te communiceren en de wereld te verkennen. Maar als het bijten niet wordt afgeleerd zal de hond dit zijn hele leven blijven doen. Dat wil je als baasje niet, want dat kan de relatie met jouw hond onder spanning zetten.

Waar komt bijtgedrag vandaan?

Het gebeurt vaak dat de pup zijn moeder bijt. De moederhond zal een correctie geven aan haar kleintje als die te hard bijt.

De meeste honden die dit bijtgedrag laten zien, hebben geen tijd genoeg gehad om te leren remmen met het bijten. Dit gebeurt vooral bij Labradors die zijn opgevoed met een speen of te vroeg bij hun moeder zijn weggehaald. Je ziet dan vaak dat dit gedrag er in gesleten is.

Het afleren van dit bijtgedrag kan dan ingewikkeld zijn. Maar besef wel: de Labrador bedoelt het goed en heeft geen kwaad in de zin. Zeker als puppy is dit hondenras erg speels en hij verkent de grenzen door te spelen en te bijten. Een puppy leert nog van zijn fouten.

Waarschuwen

De Labrador hard aanpakken heeft geen zin. Zijn gedrag is immers niet kwaad bedoelt, dus harde straffen zullen alleen maar verwarring zaaien. Het is wel een optie om hard 'auw!' te roepen. Doe dit vooral als de puppy zijn tanden op de huid heeft gezet.

Doe dit altijd, dus niet alleen als hij echt bijt. De Labrador heeft namelijk geen idee wat 'soms' betekent. Het is alleen 'altijd' of 'nooit'. Dus is het verstandig de hond te leren dat hij nooit zijn tanden in mensen mag zetten.

Isoleren

Natuurlijk komt het wel voor dat je met je Labrador lekker aan het ravotten en aan het spelen bent, en hij opeens begint te bijten. Dat komt vooral door de opwindings die de hond voelt. Het is niet kwaad bedoeld. Maar het is wel belangrijk om onmiddellijk te stoppen met spelen.

Vanuit het nest werd de hond in een isolement gezet door de andere pups als hij zijn moeder of broertjes en zusjes heeft gebeten. Het kan dus zeker nuttig zijn om dit gedrag zelf na te bootsen.

Wanneer de Labrador weet dat het spel onmiddellijk is afgelopen, en dat hij alleen zal worden gelaten, wanneer hij te hard speelt en bijt, zal hij dit gedrag minder snel vertonen.

Labradors houden niet van buitengesloten worden en alleen zijn. Daarmee zal hij dus onmiddellijk leren wat wel en niet kan.

Uitlokken? Doe maar niet

Maar het is ook belangrijk om de hond niet uit te lokken in dit gedrag. Doe bijvoorbeeld geen spelletjes met je handen, want de kans is groot dat hij dan zal bijten.

Wanneer je met je Labrador speelt, is het verstandig altijd een hondenspeeltje te gebruiken. Zo leert hij waarin hij wel of niet zijn tanden mag zetten.

7.2.3 Leren om niet weg te lopen

Dit hondenras heeft een hele sterke neus en het komt dan ook vaak voor dat de Labrador zijn neus in plaats van zijn baas zal volgen.

Dit resulteert erin dat de hond altijd in de verleiding is om weg te lopen. En in veel gevallen is dat helemaal niet zo erg. Labradors gaan vaak niet al te ver weg, maar zullen zo nu en dan wel even op onderzoek uitgaan.

Als een Labrador wegloopt

Kijk ten eerste wat de interesse van hem wekt. Als baasje is het slim om altijd iets bij de hand te hebben waardoor de Labrador terug zal willen komen. Denk bijvoorbeeld aan het meenemen van het favoriete speeltje of het favoriete voer.

Een nieuwsgieriger ras als een Labrador bestaat niet. Voordat je het weet zal de Labrador je weer opzoeken om zijn nieuwsgierigheid te bevredigen.

Wat niet te doen

Of een Labrador verder wegloopt is ook deels het resultaat van het gedrag van de baas. Achter een Labrador aanrennen is zinloos.

Ren je achter hem aan, dan is de kans groot dat hij nog verder wegloopt. De hond ziet het dan als een spelletje.

De beste oplossing is om gewoon stil te blijven staan. Dan is de lol ervan af en gaat de hond terug naar waar hij mee bezig was; rondlopen. De kans dat een hond die opgejaagd wordt weer terugkomt is klein.

Schreeuwen tegen een Labrador heeft geen zin. Schreeuwen is vaak het resultaat van machteloosheid. Het is dus nutteloos om dit te doen. Kijk maar eens hoe een Labrador kijkt als je tegen hem schreeuwt of boos bent.

De hond zal er zenuwachtig van worden en daarom niet snel terug komen. Hij zal waarschijnlijk op afstand blijven en zijn neus volgen.

De beste oplossing blijft stiekem altijd om de hond zoveel mogelijk aan de riem te houden.

Een goede voorbereiding....

Ten slotte: Labradors staan erom bekend regelmatig weg te lopen. Dit zit in hun natuur. Het zijn immers jachthonden.

Maak daarom regelmatig goede foto's van de hond. Mocht hij er dan toch vandoor gaan, dan helpt dit bij het herkennen van de hond. Daarnaast is het in Nederland verplicht om een hond te laten chippen. Mocht iemand anders hem vinden, dan komt de hond dus ongetwijfeld weer bij je terecht.

Toch zijn er genoeg honden die zo'n chip niet hebben. Zorg er dus voor dat je Labrador gechipt is. Dat kost wat geld, maar bespaart je op de lange termijn een hoop misère, energie en frustratie.

Het is bovendien af te raden om een Labrador los te laten lopen. Dit is vragen om problemen. De kans dat de hond zijn neus achternagaat is een stuk groter dan de kans dat de hond netjes in de buurt blijft.

7.2.4 Leren om alleen thuis te zijn

Hoe leuk het ook is om je Labrador mee te nemen naar je werk of naar de visite, het wordt niet altijd door iedereen gewaardeerd.

Vroeger of later komt er dan ook een moment dat je je hond alleen thuis moet laten. Of het nou voor je werk is, of omdat je even een boodschap moet doen waarbij je maatje niet mee kan.

Maar hoe gaan Labradors daarmee om? Hoe kunnen ze zichzelf vermaken? En wat kun je doen om het thuisblijven voor hen zo comfortabel mogelijk te maken?

Een Labrador is graag onder de mensen

Een Labrador is een echt roedeldier. Hij is graag onder de mensen of in de nabijheid van andere honden of huisdieren.

Een roedel verschaft hem veiligheid, duidelijkheid en gezelschap. Zonder zijn 'roedel' voelt een Labrador zich dan ook niet erg prettig.

Overigens vindt geen enkele hond het fijn om alleen achter gelaten te worden, de Labrador is wat dat betreft geen uitzondering. Het liefst gaat hij overal met je mee naar toe. Of het nu je werk is, de winkels of het park.

Moet je hem toch alleen laten, doe dit dan niet langer dan vier uur achter elkaar.

Wat kan er misgaan als hij alleen thuis is?

Als een Labrador zich in de steek gelaten voelt door zijn 'roedel', kan hij angst, paniek of stress ontwikkelen.

Dit komt zijn gedrag en karakter niet ten goede. Bovendien kan het jou als eigenaar een aantal onaangename verrassingen opleveren als je thuiskomt.

Hij kan gaan kauwen of graven aan meubelstukken, je kleding en schoenen overhoophalen of verstoppen, of in huis poepen en/of plassen. Hier zit je niet op te wachten.

Behalve stress of paniek, kan dit gedrag ook veroorzaakt worden door verveling. Een Labrador is immers een actieve hond die graag uitgedaagd wordt.

Hoe voorkom je dat een Labrador je huis overhoop haalt?

Met een goede training kun je een Labrador best aanleren om een tijdje alleen thuis te zijn.

Het zijn immers intelligente honden die er alles aan doen om het hun baas naar de zin te maken. Om hem te leren hoe hij zich alleen in huis moet gedragen en dit zo probleemloos mogelijk te laten verlopen, zijn een aantal randvoorwaarden noodzakelijk.

Een net huis lokt minder uit tot baldadigheid!

Door de juiste opvoeding en training ontwikkel je je Labrador tot een gehoorzame en nette hond. Maar net gedrag vraagt ook iets van jou als baasje!

Wil je een hond die niet al je schoenen kapot kauwt of verstopt? Of je nieuwe vaas of iPad van de tafel kwispelt? Maak dit dan onmogelijk door al je losse items goed op te bergen op plekken waar je Labrador niet kan komen.

Denk hierbij ook aan losse kabels en stekkerdozen. Je hond ziet geen gevaar, maar deze objecten zijn behoorlijk gevaarlijk.

Met andere woorden: als je zelf netjes bent, geef je je Labrador minder kans je huis tot een puinhoop te maken.

Zorg voor voldoende afleiding

Je Labrador wordt minder baldadig in zijn eentje als er genoeg vermaak voor hem is. Met een lekker bot of varkenssoortje is hij wel een tijdje zoet. Leg ook zijn eigen speelgoed of knuffels binnen handbereik.

Liever dat hij daarmee aan de haal gaat, dan met je gloednieuwe bankkussens. Sommige hondenbezitters laten de radio in huis aan zodat er in elk geval wat menselijk geluid is.

Zorg ook dat zijn voer- en waterbak gevuld zijn.

Zorg voor goede uitlaatservice

Een Labrador heeft veel beweging nodig. Ben je de hele dag weg? Zorg dan dat hij in elk geval een keer uitgebreid uitgelaten wordt. Je kunt hier vrienden of bekenden voor inschakelen, maar wil je dat niet dan is een hondenuitlaatdienst een mooie uitkomst.

Niet alleen is je Labrador dan lekker lang buiten en van huis, hij kan dan ook naar hartenlust ravotten met andere honden. In de meeste woonwijken is wel een uitlaatservice actief.

Kan een Labrador in een bench als ik weg ben?

Een bench is een opvouwbare kooi die je af kan sluiten met een deurtje. Het is een handig hulpmiddel om je Labrador zindelijk wilt maken.

Sommige hondenbezitters kiezen voor een bench in plaats van een mand. Zo geven ze hun hond een plekje waar hij zich rustig terug kan trekken en zich geborgen voelt, zonder dat hij daarvoor naar een andere ruimte hoeft.

Voor kleinere woningen kan een bench een goede oplossing zijn om een Labrador zijn eigen plekje te geven. Het is echter niet de bedoeling je hond er lange tijd in op te sluiten als je weggaat.

7.2.5 Leren om minder te blaffen

Blaffen. Voor veel baasjes is het de nummer 1 ergernis die het hebben van een hond oplevert. Waar wordt dat blaffen door veroorzaakt en hoe kan je het afleren?

Labradors staan er in algemene zin om bekend dat zij aardig kunnen blaffen. En ze hebben ook een luide blaf: het geluid van een blaffende Labrador kan behoorlijk hard zijn.

Er zijn veel redenen denkbaar waarom jouw Labrador blaft. Zo kan hij last hebben van verlatingsangst of is hij oprecht ergens bang voor.

Maar een Labrador maakt van blaffen ook al snel een gewoonte. Dit is voor veel mensen een stuk minder prettig. Zeker als je in een rijtjeswoning woont en je Labrador de hele dag aan het blaffen is, zullen de burens dit niet op prijs stellen.

En jij als baasje wordt er – laten we eerlijk zijn – vroeg of laat een stuk humeuriger van. Het is dus wel zaak om iets aan het blaffen van jouw Labrador te doen.

Waarom een Labrador blaft

Laten we voorop stellen: Labradors blaffen niet altijd zomaar. Er kunnen veel verschillende oorzaken aan het gedrag ten grondslag liggen. Denk daarbij in ieder geval aan de volgende zaken:

- Ze kunnen bang zijn;
- Ze kunnen vervelen;
- Ze kunnen de baas willen begroeten;
- Ze kunnen blaffen tijdens het spelen of;
- ze kunnen blaffen om iets of iemand te beschermen.

Het is normaal dat Labradors blaffen als zij hun territorium willen beschermen. Het is ook normaal dat dit gebeurt wanneer ze angst voelen. Dit gebeurt volledig vanuit hun instinct en het is niet nodig om dit af te leren.

Maar 'helaas' is dit hondenras ook verzot op aandacht van de baas. Het zal dus snel voorkomen dat de hond begint te blaffen om aandacht te trekken of omdat hij zich verveelt.

In zulke gevallen is het wel nodig het blaffen af te leren. Het is dus belangrijk van tevoren te weten waarom de hond aanslaat. Pas als je dat doorhebt kan je bepalen of je het gedrag wil afleren.

Het blaffen afleren bij een Labrador

Maar hoe leer je dat blaffen nou precies af? Wat in ieder geval is af te raden is om tegen de hond te gaan schreeuwen. Dat ziet een Labrador niet als straf, maar juist als stimulatie om nog even door te gaan. De hond interpreteert het mogelijk als spelletje. En dat spelletje wilt de hond maar wat graag winnen.

Wanneer we gaan schreeuwen zijn we minstens net zo luid als de hond. Daarom zal de Labrador er al snel een wedstrijdje van maken. En we gaan ervan uit dat je daar niet op zit te wachten.

Een betere manier om het blaffen af te leren is door beloningen te gebruiken. Zodra jouw Labrador blaft roep je bijvoorbeeld: 'Stil nu!'. Doet hij dit, dan volgt er direct een beloning in de vorm van bijvoorbeeld een hondensnoepje.

Op die manier zal de hond leren dat het loont om stil te zijn. Zo werk je stukje bij beetje aan het blafgedrag van jouw Labrador.

Verlatingsangst Labradors

Als we het hebben over trouwe hondenrassen, dan komt de Labrador hoog op het lijstje voor. Hij doet er alles aan om in een goed boekje bij zijn baasje te komen. Het is daardoor een hond die veel aandacht nodig heeft.

Het blaffen is voor hem een middel om die aandacht te verkrijgen. Wat ook mee speelt is dat honden doorgaans gewend zijn om in een roedel te leven.

Het is daarom een hele uitdaging om een dag alleen te zijn. Er treedt dan direct verlatingsangst op bij de hond. En je raadt het al: dat resulteert weer in blaffen.

Het advies is om de verlatingsangst direct vanaf puppyleeftijd al af te leren. Het is belangrijk om dit rustig op te bouwen. Bijvoorbeeld door zelf naar boven te gaan en de Labrador beneden te laten.

Dan leert hij dat hij niet de hele dag achter zijn baas aan kan lopen. We raden wel aan om in de buurt te blijven en niet echt ver van huis te gaan. Zo kan je het weg zijn rustig opbouwen.

7.2.6 Leren om niet meer op te springen

Labradors zijn vrolijk en energiek. Met deze eigenschappen in het achterhoofd is het opspringen van een Labrador wel te verklaren. Het is niet altijd prettig om zijn pootjes in je buik te hebben. Want veel honden hebben scherpe nageltjes en dit kan toch best pijn doen.

Bovendien zijn veel baasjes er ook niet gelukkig mee als de hond zomaar bij het bezoek opspringt.

Toch is het belangrijk te onthouden dat een Labrador de beste bedoelingen heeft met het opspringen. Hij is alleen maar enthousiast en wil laten merken dat hij blij is dat je er bent.

Opspringen van een Labrador

Sommige Labradors zijn echte opspringertjes. Ze doen dat simpelweg omdat ze blij zijn dat je er bent. Het is dus puur enthousiasme en zeker geen slecht gedrag. Het is een manier om jou of je visite te begroeten.

Een Labrador heeft een behoorlijk krachtige neus en mag dan ook graag snuffelen. Door het opspringen kan hij dichterbij komen en dus beter ruiken of de situatie wel goed is. De hond is doorgaans ook simpelweg heel blij om je te zien en heeft je gemist.

Het is daarmee een misvatting dat een Labrador opspringt omdat hij dominant is. Hij springt vooral op omdat hij vriendelijk en vrolijk is. Straffen bij een Labrador werkt nooit en dus is dit ook niet de manier om het opspringen af te leren.

Het is namelijk normaal hondengedrag. Maar je kan het gedrag wel op een positieve manier afleren.

Blijf kalm

Boos worden is nooit de oplossing en een Labrador zal niet veel veranderen als het baasje boos wordt. Het is beter om de kalmte te bewaren.

De meeste baasjes geven het commando 'laag' als de hond al aan het springen is. Maar daardoor koppelt hij het commando niet aan zijn gedrag.

Geef dit commando dus alleen als de Labrador nog met vier poten op de grond staat. Houd een zachte en lage stem aan. Blijf rustig stilstaan en vertel hem om te gaan zitten. Boos worden heeft absoluut geen zin.

Geef een beloning

Labradors houden van eten. Koekjes en snoepjes zijn z'n favoriet. Het is dus slim om het goede gedrag van een hond daarmee te belonen.

Als de Labrador op de grond staat met vier poten zeg je 'laag' en is het de bedoeling om je hond positieve bekrachtiging te geven.

Het hoeven overigens niet altijd koekjes en snoepjes te zijn. Soms is een aai of een knuffel ook voldoende. Maar doe in ieder geval iets positiefs om de hond te laten merken dat hij aandacht krijgt als hij juist niet opspringt.

Belonen kan op verschillende manieren. Bijvoorbeeld door te knuffelen, een snoepje te geven of te werken met een clicker.

Hond afleiden

Het opspringende gedrag van een Labrador is compleet normaal. Hij is natuurlijk vrolijk en energiek, dus is het niet gek dat hij dit wil overdragen op zijn baas en eventuele visite. Hij is niet boos, maar juist blij om je te zien!

Het nadeel is wel dat als dit gedrag niet wordt afgeleerd, hij ook zal opspringen tegen bezoekers in huis. Dit kan voor bezoek redelijk onverwacht komen en als vervelend worden ervaren.

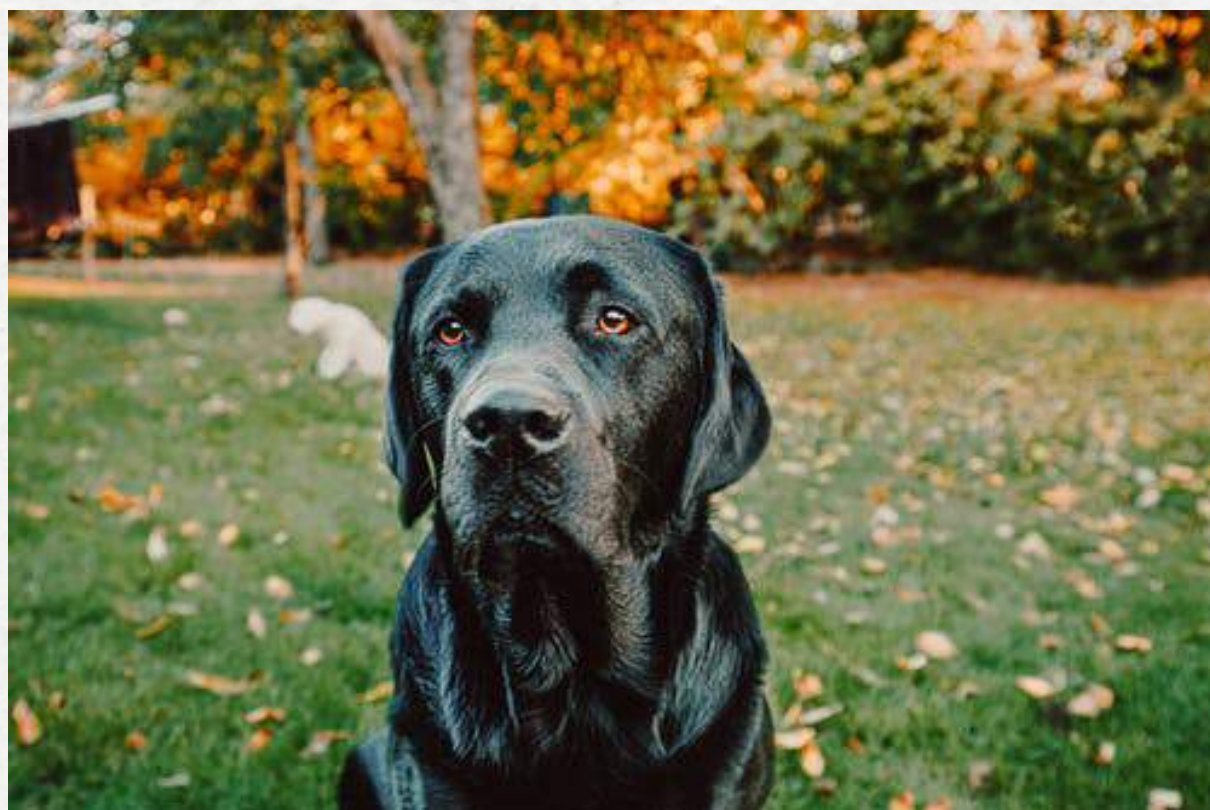
Daarom is het aan te raden om een hond iets te geven waarmee hij kan spelen of kauwen op het moment dat de visite binnenkomt. Een Labrador is vrij snel afgeleid, dus is dit een goede tactiek om ervoor te zorgen dat het opspringen niet eens in zijn gedachten opkomt.

Het is ook mogelijk de Labrador eerst te laten zitten voordat er bezoek komt. De Labrador leert dan dat hij aandacht krijgt als hij rustig op zijn plek blijft en niet meer opspringt.

Wees consequent

Gedurende de hele opvoeding van een Labrador is het de bedoeling om consequent te zijn. Reageer daarom altijd op dezelfde manier als de hond weer eens op wil springen.

Dat geldt niet alleen voor het baasje, maar ook voor iedereen in de omgeving. Dus ook eventuele bezoekers. Want wanneer dit niet het geval is leert de Labrador alsnog dat opspringen beloond wordt. Iedereen moet meedoen aan de training. Anders zal hij in de war raken en niet luisteren.

NOTITIES

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

H8. VOEDING

Dit hondenras houdt van veel eten, waardoor ze een grote kans maken op overgewicht. Daarom is het belangrijk erop toe te zien dat de hond niet te veel eet en hij alleen de benodigde voeding binnen krijgt. Een gezonde Labrador heeft dus speciale voeding nodig die hem de belangrijkste stoffen geeft.

In de meeste gevallen is het aan te raden speciaal Labrador eten te kopen. Deze worden in de speciaalzaken verkocht. In principe is het advies om altijd dit speciale voer te kopen.

Deze kent vaak een hogere prijs, maar zorgt ervoor dat het huisdier geen overgewicht zal krijgen. Daarmee kan men een hoop gezondheidsproblemen bij de hond voorkomen.

Zo zie je vaak dat deze voeding an sich duurder is, maar in hoge mate bijdraagt aan het voorkomen van ziektes en andere fysieke ongemakken. Daarmee bespaar je je op de lange termijn veel geld.

Voeding Labrador

Wie begint met een Labrador pup, zal er rekening mee moeten houden dat een puppy andere voeding heeft dan een volwassen hond. Zorg ervoor dat de pup dezelfde voeding kreeg als toen hij nog bij de fokker of bij de winkel woonde.

De pup moet eerst wennen aan zijn omgeving. Daarna is het mogelijk om over te schakelen op nieuwe voeding. Houd je hier strikt aan, want speciale puppyvoeding is essentieel voor een gebalanceerde, evenwichtige groei.

Overstappen van voeding

Labradors wennen niet snel aan verandering. Ze zijn gewend veel en lekker te eten. Het veranderen van een voedingspatroon is daarom lastig. Doe dit stap voor stap.

Na een maand is het mogelijk over te schakelen naar nieuwe voeding. Maar omdat honden niet van verandering houden doe je dit stapsgewijs. Meng iedere week weer iets meer nieuwe voeding door zijn oude voeding heen. Net zolang tot de hond een volledige bak nieuw voedsel opeet.

Vanaf dat moment kan je de Labrador structureel het nieuwe voedsel geven.

Regelmatig eten

Het is mogelijk overgewicht te voorkomen door de hond met enige regelmaat te laten eten. We raden daarom af om voeding in de bak van de Labrador te laten liggen. De kans is groot dat hij zal eten wanneer hij dat wil. Dat levert meteen een groot gevaar op overgewicht op. Een betere manier is voeding met regelmaat geven. Met andere woorden: een streng dieet.

Op jongere leeftijd maakt de hond minder kans op overgewicht, omdat hij tijdens het spelen en bewegen redelijk wat calorieën verbrandt. Wanneer de Labrador al wat ouder wordt, zal dit minder snel gaan en ligt overgewicht zeker op de loer.

Het is dus nodig een oudere Labrador op een streng dieet te zetten. Ook al is een Labrador een echte charmeur, wees voorzichtig met het geven van koekjes of snoepjes.

Maak er geen gewoonte van, maar gebruik koekjes en snoepjes alleen om de hond te trainen. Natuurlijk mag je eens in de zoveel tijd een lekkere traktatie geven, zolang het maar niet de overhand neemt.

Geen mensenvoeding voeren

Veel mensen die een hond nemen, schotelen de hond voeding voor van de restjes die ze over hebben.

Voer geen mensenvoeding aan een Labrador. Vaak is het lastig om zijn charmes te negeren, maar toch is dit wel noodzakelijk. Ook al zal de hond het menseneten lekker vinden en zijn bak leeg eten, mensenvoeding is niet geschikt voor een Labrador. Zeker omdat hij snel aankomt is het belangrijk om enkel gezonde voeding voor te zetten.

Een andere reden is dat sommige ingrediënten van mensenvoeding zelfs gevaarlijk zijn voor de gezondheid van de hond. Denk daarbij bijvoorbeeld aan uien, druiven en rozijnen, zalm, paddenstoelen en champignons, cafeïne en veel verschillende soorten kruiden.

Laat een Labrador daarom altijd speciale voeding eten. Anders is de kans aanwezig dat hij ziek wordt.

Vers Labrador eten

Je wil zo lang mogelijk genieten van jouw Labrador. Zeker wanneer hij ouder of ziek wordt, raden we niet meer aan om nog commerciële voeding aan te schaffen. Algemene hondenvoeding is soms ongezond. Daarom is speciaal Labrador eten nodig.

Toch kan ook hier kleur- en smaakstoffen inzitten. Sommige fabrikanten maken gebruik van 'vulmiddelen'. Dit zijn stoffen die de Labrador het gevoel geven dat hij genoeg gegeten heeft. Dit is niet gezond voor een oudere Labrador.

Het is belangrijk de hond goed voedsel met veel voedingswaarde te geven. Het is om die reden bij oudere Labrador raadzaam zelf voeding te bereiden.

Maak een verdeling: een kwart bestaat uit vlees, een derde uit groenten, 15 procent uit zetmeel (zoals rijst of pasta), 15 procent uit fruit (zoals banaan en sinaasappel) en 10 procent uit witte yoghurt zonder suiker.

De Labrador zal genieten van versbereid voedsel. De combinatie is bovendien heel gezond, want het heeft geen kleurstoffen, maar wel vitaminen.

Belangrijk bij het bereiden is geen zout of specerijen toe te voegen. Daar kan een Labrador ziek van worden.

De essentie van voeding

Onderschat de rol van voeding niet in de gezondheid van jouw hond. Goed, kwalitatief voedsel is een van de belangrijkste facetten in het gezond houden van jouw Labrador. Zodat jij en je viervoeter zo lang mogelijk van elkaar kunnen genieten!

NOTITIES

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

H9. GEZONDHEID

Het bezitten van een Labrador is spannend en tof, maar het is natuurlijk uiterst belangrijk dat je jouw Labrador goed verzorgt. Dit betekent ook dat je zorgt dat hij zo gezond mogelijk is.

Want ondanks al het positieve dat een Labrador te bieden heeft, zijn ze jammer genoeg ook vatbaar voor bepaalde gezondheidsproblemen.

De levensverwachting voor een Labrador ligt redelijk hoog, maar een aantal honden zal al op jongere leeftijd geconfronteerd worden met verschillende ziektes.

Hieronder zullen we de belangrijkste gezondheidsproblemen bij Labradors behandelen.

Veelvoorkomende Gezondheidsproblemen bij Labradors

Heup- en elleboog dysplasie

Dit is een van de meest voorkomende gezondheidsproblemen bij Labradors. Het is een erfelijke ziekte is te vinden bij een groot aantal Labradors.

Het is een probleem aan het heupgewricht of aan het ellebooggewricht, dat te vinden is wanneer de gewrichtskom verkeerd afgelijnd is.

Dit hondenras en veel andere grote hondenrassen zijn vatbaar voor dit probleem. Het is doorgaans geen levensbedreigend probleem maar veroorzaakt wel veel pijn en kan in het ergste geval tot verlamming leiden.

Omdat dit probleem erfelijk is, is het verstandig om hiernaar te informeren zodra je de hond in huis haalt. Als zijn ouders dit probleem hebben gehad, is de kans groot dat hun nageslacht dezelfde problemen ervaart.

Cataract

Een ander veelvoorkomend gezondheidsprobleem bij Labradors is cataract. Dit is een oogziekte die ervoor zorgt dat de hond niet langer scherp ziet.

Het is een probleem dat verholpen kan worden, maar dat betekent wel dat jouw hond een relatief dure operatie moet ondergaan in een hightech dierenziekenhuis. Die kosten zijn doorgaans voor jezelf en worden niet gedekt door een eventuele verzekering.

Indien jouw hond hiervoor niet behandeld wordt, zal zijn nachtzicht verdwijnen.

Allergieën

Sommige Labradors hebben ook allergieën die vooral de huid aantasten. Maar ook andere lichaamsdelen kunnen hieronder leiden.

Indien je denkt dat jouw Labrador een allergie heeft, zijn er verschillende tests waaraan je jouw hond kan onderwerpen om vast te stellen of er een probleem is.

Overige voorkomende gezondheidsklachten

De bovenstaande gezondheidsklachten zie je relatief vaak terugkomen. Maar helaas zijn er nog een tal van andere klachten waarmee dit beestje geconfronteerd kan worden.

Hieronder zie je een overzicht van alle gezondheidsklachten bij Labradors.

Chronische gezondheidsproblemen

- Prcd-PRA;
- Retina Dysplasie;
- Koperafstaling;
- Atopische dermatitis;
- Spijsverteringsproblemen;
- Oorproblemen;
- Hartproblemen;
- Mond, tandvlees -en tandproblemen;
- Voortplantingsproblemen;
- Urinaire problemen zoals blaasstenen, cystitis, nierstenen, et cetera.

Menselijke gezondheidsproblemen

- Bronchitis;
- Kanker;
- Diabetes;
- Epilepsie.

Externe parasieten

- Vlooien;
- Vossenstaartgras;
- Schurftmijten;
- Luizen;
- Ringworm;
- Teken (de dragers van de lymeziekte).

Interne parasieten

- Hart-, Mijn-, Rond-, Lint- of Zweepworm.

De meeste gezondheidsproblemen van Labradors zijn erfelijk en kunnen dus doorgegeven worden aan 'hun kinderen'. Daarom is het belangrijk dat de ouders van jouw Labrador onderzocht worden.

Wanneer je een Labrador koopt, raden we aan om de reputatie van de fokker te onderzoeken. Zorg ervoor dat de fokker over het nodige papierwerk beschikt, dat aantoonst dat ze alle nodige gezondheidstesten hebben gedaan. Het is geen overbodige luxe om zeker te zijn dat jouw hond over een gezondheidscertificaat beschikt.

Met je Labrador naar de dierenarts

Vermoed je dat jouw Labrador ziek is? Ga dan ten alle tijden even langs de dierenarts. De kans is groot dat er medicatie, oefeningen of zelfs operaties zijn die de ziekte kunnen verminderen of zelfs kunnen verhelpen.

Ook als je twijfelt is een bezoekje aan de dierenarts een goed idee. Zij kunnen uitsluitsel geven over de gezondheid van jouw hond.

NOTITIES

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There is no text or other markings on the paper.

H10. VERZORGING

Natuurlijk wil je zo lang mogelijk genieten van jouw lieve Labrador. Daarom is het belangrijk dat je de verzorging van jouw hond serieus neemt. We hebben al uitgebreid beschreven waarom het belangrijk is om hem voldoende beweging te bieden. Ook het onderwerp voeding is al aan bod gekomen.

In dit hoofdstuk behandelen we eerst de algemene verzorging van jouw Labrador. Denk daarbij aan de vacht, wassen en zijn nagels. Daarna richten we ons in dit hoofdstuk specifiek op twee dingen die men nog wel eens wil vergeten: de oren en het gebit.

10.1 Algemene verzorging

Labradors zijn gezegend met een mooie, dikke vacht. Die vacht beschermt ze uitstekend tegen de weerselementen. Vanwege de dikke vacht is het nodig om regelmatig te borstelen.

Doe dit minimaal een keer per week, maar het liefste vaker. Je zal zien dat de hond het fijn vindt én zijn vacht weer mooi glanst. Doe het borstelen wel buiten. De vacht bestaat uit veel haartjes. Al die haartjes heb je liever niet binnen.

Een gewone borstel is voldoende voor de zichtbare vacht aan de oppervlakte maar de onderlaag wordt zo niet verzorgd. Je kan een slicker borstel gebruiken voor de nek, borst, keel en achter de oortjes. Dit zijn plaatsen die je zeker niet mag vergeten aan te pakken.

Terwijl je langzaam toewerkt naar de schouders en pootjes moet je attent blijven voor builen. De buik moet verzorgd worden van de ribbenkast naar achteren toe. Als laatste behandel je de achterpootjes en de staart.

Wees altijd voorzichtig met de staart want dit is het verlengde van de ruggengraat en kan bijzonder gevoelig zijn.

Let op krassen

De Labrador heeft absoluut een vleugje avontuur in zijn karakter zitten. Als je met hem naar het bos gaat zal hij op sommige momenten nergens voor terug deinzen. Hij zal gaan ontdekken en schuwt daarbij zelfs de dichtste bebossing niet. Dat resulteert nogal eens in krassen.

Nu hoef je daar op zijn lijf niet bang voor te zijn, want die wordt beschermd door zijn vacht. Maar check wel altijd eventjes zijn hoofd.

Als er diepe krassen in zijn oren, ogen of gezicht komen kan dit leiden tot infecties. Dit moet je even in de gaten houden. Zie je een infectie en gaat het niet weg? Breng dan even een bezoekje aan de dierenarts.

Wassen

Na een flinke wandeling door de bossen kan het een raadzaam zijn om hem even onder de douche te zetten en met een goede hondenshampoo te wassen.

Gebruik water dat op kamertemperatuur is om de shampoo tot op de huid te laten inwerken.

Labradors zijn niet dol op badderen maar maken er ook weer geen heel groot probleem van. Overigens hoeft je natuurlijk niet te wachten tot je met hem hebt gewandeld. Je kan de hond wassen op een moment dat het jou verstandig lijkt.

Nagels

Om te bepalen of je de nagels van een Labrador moet knippen kun je als stelregel aanhouden dat wanneer je hond in rechte stand staat, de nagels de grond net of net niet mogen raken.

Als dat zo is dan hoeft je de nagels niet te knippen. Raken de nagels de grond en staan de tenen scheef of omhoog, dan zijn de nagels te lang en moet je ze knippen. Doe dat knippen met een goede nagelschaar voor honden en neem er je tijd voor.

Het is voor de hond pijnlijk en vervelend als je de nagels te diep inknipt. We raden je aan om liever wat vaker te knippen, dan minder vaak maar iedere keer erg veel weg te knippen.

10.2 De oren van een Labrador reinigen

Bij het hebben van een Labrador komt een goede verzorging kijken. Zeker zijn oren mogen niet worden overgeslagen. Zodra jouw Labrador last heeft van zijn oren gaat hij eraan krabben of schuurt hij met zijn kop langs de stoelen.

Maar let op: er zijn ook Labrador die dit gedrag niet vertonen. Daarom is het belangrijk om regelmatig zijn oren te controleren.

Dit is gemakkelijk te doen door de binnenkant van de oorschelp te reinigen met gaas. Houd dit gaas niet in het oor, maar tegen de gehoorgang aan. Als je het gaas in de gehoorgang stopt is dat erg onprettig voor de Labrador.

Bovendien kunnen de bloedvaten en klieren secreet gaan produceren. Het resultaat is een dik en ontstoken oor. Wees dus voorzichtig.

KNO-artsen raden het gebruik van wattenstaafjes bij mensen af. Om die reden is het ook geen goed idee dit bij honden wel te doen.

Vermijd het gebruik van wattenstaafjes en andere puntige voorwerpen. Op die manier wordt het vuil juist dieper in de gehoorgang geduwd, wat uiteindelijk tot oorontsteking kan leiden. Zit je te diep met het wattenstaafje, dan kan dit leiden tot beschadiging van het trommelvlies van de hond.

Een beter idee is het gebruik van een oor reiniger. Deze is speciaal voor honden geproduceerd. Op deze manier kan het vuil veilig en eenvoudig uit de oren worden verwijderd.

Doe een paar druppels in het oor van de hond en masseer het oor ongeveer twintig seconden lang. Het harde vuil wordt dan zachter waardoor het er gemakkelijker uit kan vallen. Dit gebeurt vanzelf, want de Labrador zal vanzelf met zijn oren schudden waardoor het vuil naar buiten komt.

Pak vervolgens een stukje gaas en wikkel dit om de wijsvinger. Houd het gaasje op zijn plaats. Pak wat reinigingsmiddel en maak het gaasje niet te nat. Hiermee kan de binnenkant van de oorschelp worden schoongemaakt.

Oorontstekingen voorkomen

Het regelmatig schoonmaken van de oren van een Labrador is erg belangrijk. Veel mensen worden verliefd op het uiterlijk van de Labrador. Daarbij spelen zijn karakteristieke oortjes ook een rol.

Maar er is wel een nadeel aan deze oren; ze zijn soms gevoelig voor oorontstekingen. Die oorontstekingen kunnen ontstaan wanneer de luchtstroom in het oor niet op orde is. Daardoor wordt het binnenin het oor soms vochtig.

Doordat bacteriën zich er dan graag ophouden is de kans op een oorontsteking een stuk groter. Regelmatig en voorzichtig reinigen is dus erg belangrijk om een oorontsteking te voorkomen.

Wees voorzichtig

Ook al reinig je regelmatig, er is toch een kans dat er een oorontsteking ontstaat. Dit komt doordat Labradors zelf de neiging hebben om aan de oren te krabben wanneer dit pijn doet of jeukt.

Met zijn nageltjes is het dan mogelijk dat er een bloedvat in het oor geraakt wordt, waardoor het oor openligt of gaat bloeden. In zo'n geval is een bezoekje aan de dierenarts noodzakelijk. Het regelmatig schoonmaken van de oren kan dit soort situaties voorkomen.

10.3 Het gebit van een Labrador reinigen

Het gebit van je Labrador is niet te vervangen. Daarom is het belangrijk om het gebit regelmatig te onderhouden. Bijkomend voordeel: door het gebit schoon te houden loopt de hond minder kans op ziektes. En bovendien is het niet prettig als de hond uit zijn bek stinkt.

De gemakkelijkste manier om het gebit van een Labrador te reinigen is onder verdoving bij de dierenarts. Helaas zit er aan verdoving altijd een risico en bovendien is het best duur. Het is ook mogelijk om zelf het gebit van je Labrador te reinigen.

Dat doe je op een van de volgende manieren:

Gebit reinigen

De beste manier om het gebit van een Labrador te reinigen is door gebruik te maken van tandpasta die speciaal voor honden bedoeld is. Je zou dat elke dag zijn tanden kunnen poetsen. En ja, dat kan gewoon met een reguliere tandenborstel, die wij mensen ook gebruiken.

De meeste honden worden daar echter niet erg blij van. Daarom zijn er nog andere alternatieven om het gebit van de hond te onderhouden.

Gezond dieet

Labrador staan erom bekend graag te eten. Dit kun je combineren met het schoonhouden van het gebit van de hond. Natuurlijke diëten met verse, natuurlijke ingrediënten zijn over het algemeen een stuk beter voor het gebit van de hond.

Dat is dus niet alleen goed voor de tanden maar ook voor zijn algehele gezondheid. We willen dus nogmaals het belang aanstippen van een gezond, gevarieerd dieet voor jouw lieve viervoeter.

Met speeltjes

Een Labrador mag graag met speelgoed spelen. Dat komt goed uit, want sommige stukken speelgoed zijn goed voor het gebit van de hond. De speeltjes zijn vaak zo ontworpen dat ze de tandplak van de tanden afschrapen op het moment dat de hond erop bijt.

Met botten

Het is ook mogelijk om rauwe botten aan een Labrador te geven. Gekookte botten raden we af, want die kunnen gaan splinteren en dus tot problemen leiden.

Rauwe botten zijn een goede manier om het gebit van de hond schoon te houden. Ze gaan ermee spelen en bijten, waardoor de meeste tandplak van de tanden verwijderd wordt. Kies niet voor een te klein bot, want dit is gevaarlijk voor een hond.

Kies ook niet voor een enorm bot want dat is intimiderend voor een hond. Hij kan het bot dan volledig links laten liggen. Een tussenmaatje is perfect voor deze honden.

Met sprays

Niet pijnlijk en goed te doen is het gebruik van natuurlijke sprays. Een Labrador is van nature soms koppig en dus is het maar de vraag of het lukt om de lippen van de Labrador lang genoeg omhoog te houden om te poetsen.

Tijdens het omhoog houden kan dan eenvoudig een dental care spray worden toegepast. Die zit er binnen enkele seconden op. Deze spray voorkomt bacteriën en vieze geuren in de bek. Het is wel belangrijk om goed bij de tanden te kunnen. De sprays ruiken vaak naar mint, wat ook voor de hond zelf een prettige geur is.

Tandenpoetsen en tanddoekjes

Dagelijks tandenpoetsen met een speciaal voor honden gemaakte tandpasta is de beste manier om het gebit van honden schoon te houden. Maar de meeste honden zullen er zeker niet op zitten te wachten. Daarom is de kans groot dat dit niet lukt.

Een alternatief is het gebruik van zogenaamde tanddoekjes. Dit noemen we ook wel de vingertandenborstel. Wikkel het doekje om de vinger en houd de bek van de hond open. Met de doekjes is het eenvoudig om bacteriën en eventuele tandplak te verwijderen. Het enige wat nodig is, is het doekje over de tanden heen te wrijven.

Additieven toevoegen aan water

Een laatste optie wordt door deze honden meestal als onprettig ervaren. Het is wel een gemakkelijke manier voor het baasje; het toevoegen van een reinigingsmiddel aan het water van de hond. Dit zijn de zogenaamde wateradditieven.

Deze middelen maken het gebit van de hond schoon wanneer de hond het water drinkt. Het is eenvoudig hiermee aan de slag te gaan, want het middel hoeft alleen door het water opgelost te worden.

De oplossing is zeer geliefd onder baasjes maar de meeste Labrador zien dit minder zitten. De meeste honden hebben een hekel aan de geur of de smaak van het additief. Daarom zal de hond er mogelijk voor kiezen om zijn water helemaal te laten staan.

Er zijn ook honden die de smaak wel lekker vinden. In zo'n geval is het een handige manier om het gebit van een Labrador schoon te krijgen zonder al te veel moeite.

NOTITIES

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There is no text or other markings on the paper.

